

Bruksela, dnia 24.4.2025 r.
COM(2025) 173 final

2025/0090 (COD)

Wniosek

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

**w sprawie ochrony i zrównoważonego wykorzystywania morskiej różnorodności
biologicznej na obszarach znajdujących się poza jurysdykcją krajową**

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

Przeciwdziałanie utracie różnorodności biologicznej i degradacji ekosystemów morskich uznano na szczęblu międzynarodowym za kwestię o najwyższym priorytecie. Ochrona i zrównoważone wykorzystywanie morskiej różnorodności biologicznej na obszarach znajdujących się poza jurysdykcją krajową („BBNJ”) jest również jednym z kluczowych priorytetów Unii Europejskiej (UE). Zgodnie z celami Europejskiego Zielonego Ładu i wspólnego komunikatu w sprawie unijnego programu międzynarodowego zarządzania oceanami UE była aktywnym uczestnikiem negocjacji Porozumienia w ramach Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza, dotyczącego ochrony i zrównoważonego wykorzystywania morskiej różnorodności biologicznej na obszarach znajdujących się poza jurysdykcją krajową („porozumienie BBNJ” lub „porozumienie”). Negocjacje zakończono w czerwcu 2023 r.

Porozumienie BBNJ jest otwarte do podpisu dla państw i regionalnych organizacji integracji gospodarczej w okresie od dnia 20 września 2023 r. do dnia 20 września 2025 r. Porozumienie podpisały UE i wszystkie jej państwa członkowskie. UE przyjęła decyzję Rady (UE) 2024/1830 w sprawie zawarcia porozumienia w czerwcu 2024 r.¹, ale w momencie przyjmowania niniejszego wniosku UE nie złożyła jeszcze instrumentu zatwierdzenia. Zgodnie z art. 68 ust. 1 porozumienia wejdzie ono w życie po upływie 120 dni od daty złożenia sześćdziesiątego dokumentu ratyfikacji, zatwierdzenia, przyjęcia lub przystąpienia. Złożenie niniejszego wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady będzie stanowić wypełnienie zobowiązania prawnego UE dotyczącego skutecznego wdrożenia porozumienia BBNJ.

Porozumienie BBNJ jest porozumieniem wykonawczym do Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza² („UNCLOS”), która stanowi ramy prawne regulujące wszelką działalność na oceanach i morzach i której stronami są UE i wszystkie jej państwa członkowskie. Porozumienie BBNJ umożliwi dostosowanie UNCLOS do zmian i wyzwań związanych z różnorodnością biologiczną mórz, jakie pojawiły się od czasu przyjęcia Konwencji w 1982 r. Będzie również wspierać prace na rzecz osiągnięcia celów Agendy ONZ na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030, w szczególności celu 14 (Życie pod wodą).

Unia i państwa członkowskie są stronami również Konwencji o różnorodności biologicznej³. Konwencja stanowi, że różnorodność biologiczna ma być ceniona, chroniona, przywracana i mądrze wykorzystywana, aby zachować usługi ekosystemowe, dbać o kondycję planety i zapewniać korzyści niezbędne dla każdego człowieka. Porozumienie BBNJ pomoże osiągnąć cele i założenia określone w globalnych ramach różnorodności biologicznej z Kunmingu/Montrealu, przyjętych na piętnastym posiedzeniu Konferencji Stron Konwencji o różnorodności biologicznej w dniach 7–19 grudnia 2022 r. W szczególności będzie ono wspierało działania służące osiągnięciu celu polegającego na zapewnieniu do 2030 r.

¹ [Decision - EU - 2024/1830 - EN - EUR-Lex](#)

² Konwencja Narodów Zjednoczonych o prawie morza, przyjęta dnia 10 grudnia 1982 r., weszła w życie dnia 16 listopada 1994 r., 1833 UNTS 396: https://treaties.un.org/pages/ViewDetailsIII.aspx?src=TREATY&mtdsg_no=XXI-6&chapter=21&Temp=mtdsg3&clang=en.

³ [Dz.U. L 309 z 13.12.1993, s. 3.](#)

skutecznej ochrony co najmniej 30 % światowych gruntów, wód śródlądowych, obszarów przybrzeżnych i oceanów oraz zarządzania nimi, a także celu polegającego na zwiększeniu podziału korzyści wynikających z działalności związanej z morskimi zasobami genetycznymi i informacją cyfrową o sekwencjach DNA. UE przyjęła własną strategię na rzecz bioróżnorodności 2030, której jednym z celów jest przywrócenie dobrego stanu środowiska ekosystemów morskich.

Ponadto porozumienie BBNJ będzie wspierać wdrażanie Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (UNFCCC)⁴ i porozumienia paryskiego⁵.

Porozumienie BBNJ ma zastosowanie do obszarów znajdujących się poza jurysdykcją krajową zgodnie z definicją w art. 1 pkt 1 tego porozumienia. Ogólnym celem porozumienia BBNJ jest zapewnienie ochrony i zrównoważonego wykorzystywania morskiej różnorodności biologicznej na obszarach znajdujących się poza jurysdykcją krajową, obecnie i w perspektywie długoterminowej, dzięki skutecznemu wdrożeniu odpowiednich postanowień UNCLOS oraz angażowaniu się we współpracę i koordynację międzynarodową.

W tym celu porozumienie BBNJ:

- 1) umożliwia stronom uzgodnienie narzędzi zarządzania obszarowego, w tym chronionych obszarów morskich, na obszarach znajdujących się poza jurysdykcją krajową;
- 2) po raz pierwszy przewiduje kompleksowy proces oceny oddziaływania na środowisko nowej i nieuregulowanej działalności na morzu pełnym przez wszystkie strony, aby zapewnić przejrzystość, rozliczalność i szeroki udział społeczeństwa;
- 3) ustanawia przepisy dotyczące uczciwego i sprawiedliwego podziału korzyści wynikających z działalności związanej z morskimi zasobami genetycznymi (i informacją cyfrową o sekwencjach DNA) obszarów znajdujących się poza jurysdykcją krajową, w tym mechanizm podziału korzyści pieniężnych i niepieniężnych; oraz
- 4) określa warunki wspierania krajów rozwijających się w ich uczestnictwie w porozumieniu i jego wdrażaniu poprzez solidny komponent dotyczący budowania zdolności i transferu technologii morskich, finansowany z różnych źródeł publicznych i prywatnych, oraz sprawiedliwy mechanizm podziału potencjalnych korzyści płynących z morskich zasobów genetycznych pobranych na morzu pełnym.

Celem niniejszego wniosku ustawodawczego jest wdrożenie postanowień porozumienia BBNJ dotyczących ochrony środowiska i morskich zasobów genetycznych.

Rada przyjęła decyzję Rady (UE) 2024/1830 w sprawie zawarcia porozumienia BBNJ w imieniu Unii, ale w momencie przyjmowania niniejszego wniosku Unia nie złożyła jeszcze instrumentu zatwierdzenia porozumienia BBNJ. Zgodnie z art. 68 ust. 1 porozumienia wejdzie ono w życie po upływie 120 dni od daty złożenia sześćdziesiątego dokumentu ratyfikacji. W związku z tym postanowienia porozumienia BBNJ, które wymagają dalszego wdrożenia do prawa UE, muszą obowiązywać w momencie wejścia w życie porozumienia.

⁴ Ramowa konwencja Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (UNFCCC) („porozumienie paryskie”) weszła w życie w dniu 4 listopada 2016 r.

⁵ Porozumienie paryskie, przyjęte w dniu 12 grudnia 2015 r. na podstawie Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (UNFCCC) („porozumienie paryskie”), weszło w życie w dniu 4 listopada 2016 r.

Niniejszy wniosek ma zatem na celu wdrożenie porozumienia BBNJ w UE w jednolity sposób transponujący do prawa UE obowiązki wynikające z porozumienia w obszarach związanych z ochroną środowiska i morskimi zasobami genetycznymi.

- **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

Cele niniejszego wniosku są zgodne z następującymi przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki i przepisami prawnymi:

Komisja zapewniła, aby wynik negocjacji w sprawie tekstu porozumienia BBNJ był w pełni zgodny z przepisami i rozwiązaniami UE w dziedzinie polityki ochrony środowiska UE. W szczególności dopilnowano, aby porozumienie BBNJ nie podważało ram ocen oddziaływania na środowisko na szczeblu UE ani wielostronnych umów środowiskowych, których UE i jej państwa członkowskie są stronami, oraz było z nimi spójne. Należą do nich Konwencja o ocenach oddziaływania na środowisko w kontekście transgranicznym (konwencja z Espoo)⁶ oraz Konwencja o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska (konwencja z Aarhus)⁷. Postanowienia dotyczące ocen oddziaływania na środowisko zawarte w porozumieniu BBNJ mają na celu osiągnięcie spójnych ram oceny oddziaływania na środowisko w odniesieniu do działalności na obszarach znajdujących się poza jurysdykcją krajową. Przepisy te ustanawiają system współpracy na szczeblu światowym w zakresie ocen oddziaływania na środowisko wraz z odpowiednimi instrumentami prawnymi, ramami i organami oraz mają na celu zapewnienie ich równoważności, zgodnie z art. 29 ust. 4 porozumienia BBNJ. Są one spójne z prawem UE w tej dziedzinie oraz z innymi zobowiązaniami międzynarodowymi podjętymi przez UE, takimi jak zobowiązania dotyczące środowiska, rybołówstwa i żeglugi, oraz je uzupełniają. W związku z tym proponowana dyrektywa wdrażająca porozumienie BBNJ do prawa UE nie nałoży żadnych dodatkowych obciążeń.

Zasady i zobowiązania dotyczące podziału korzyści wynikających z morskich zasobów genetycznych i informacji cyfrowej o sekwencjach DNA pobranych z morskich zasobów genetycznych określone w porozumieniu BBNJ mają zastosowanie do zasobów genetycznych pobranych na obszarach znajdujących się poza jurysdykcją krajową. Nie pokrywają się one z zobowiązaniami dotyczącymi podziału korzyści i zasadami wynikającymi z protokołu z Nagoi o sprawiedliwym i równym podziale korzyści wynikających z wykorzystywania zasobów genetycznych oraz z Konwencji o różnorodności biologicznej, ponieważ te dwa instrumenty mają zastosowanie do zasobów genetycznych podlegających jurysdykcji krajowej. Oznacza to, że nie dojdzie do powielania zobowiązań między środkami UE niezbędnymi do wdrożenia postanowień porozumienia BBNJ dotyczących podziału korzyści i rozporządzenia (UE) nr 511/2014 w sprawie środków zapewniających zgodność użytkowników zasobów genetycznych w UE (które wdraża protokół z Nagoi).

Postanowienia porozumienia BBNJ dotyczące podziału korzyści są spójne z prawem UE w tym zakresie. Są one spójne z innymi zobowiązaniami międzynarodowymi podjętymi przez UE w tej dziedzinie (takimi jak zobowiązania wynikające z Konwencji o różnorodności biologicznej) i je uzupełniają. Porozumienie BBNJ przewiduje jednak stosowanie z mocą wsteczną zobowiązań dotyczących podziału korzyści. UE wprowadziła wyjątek na podstawie art. 70 w związku z art. 10 ust. 1 Porozumienia w ramach Konwencji Narodów

⁶ [Tekst konwencji | EKG ONZ.](#)

⁷ [Tekst konwencji | EKG ONZ.](#)

Zjednoczonych o prawie morza, dotyczącego ochrony i zrównoważonego wykorzystywania morskiej różnorodności biologicznej na obszarach znajdujących się poza jurysdykcją krajową [2024/1833]⁸ w odniesieniu do mocy wstecznej określonej w art. 10 ust. 1 zdanie drugie. Oznacza to, że postanowienia tego porozumienia stosuje się w przypadku UE wyłącznie w odniesieniu do działalności związanej z morskimi zasobami genetycznymi i informacją cyfrową o sekwencjach DNA morskich zasobów genetycznych z obszarów znajdujących się poza jurysdykcją krajową, pobranych i wygenerowanych po wejściu w życie porozumienia w UE. Zapewni to spójność z podejściem przyjętym zgodnie z protokołem z Nagoi i rozporządzeniem w sprawie dostępu i podziału korzyści, które mają zastosowanie od momentu ich wejścia w życie.

Porozumienie BBNJ jest zgodne z przepisami i rozwiązaniami UE w dziedzinie wspólnej polityki rybołówstwa (WPRyb). Nie podważa ono prac podejmowanych w ramach regionalnych organizacji ds. zarządzania rybołówstwem (RFMO) ani funkcjonowania innych odpowiednich ram i organów międzynarodowych. Niniejszy wniosek jest również spójny z WPRyb i zobowiązaniami UE w ramach regionalnych organizacji ds. zarządzania rybołówstwem.

- **Spójność z innymi politykami Unii**

Komisja zapewniła, aby wynik negocjacji w sprawie tekstu porozumienia BBNJ był w pełni zgodny z przepisami i rozwiązaniami UE dotyczącymi powiązanych dziedzin, takich jak polityka transportu morskiego, bezpieczeństwo morskie, polityka energetyczna, polityka rynku wewnętrznego, wspólna polityka handlowa, polityka badań i rozwoju technologicznego, polityka klimatyczna i inne. Ponadto postanowienia porozumienia BBNJ są zgodne z powiązanymi umowami dwustronnymi i wielostronnymi, których UE jest stroną.

Z uwagi na fakt, że porozumienie BBNJ jest porozumieniem wykonawczym na mocy UNCLOS, a konwencja ta jest już częścią prawa UE, porozumienie BBNJ jest również spójne z prawami i obowiązkami zapisanymi w UNCLOS i odzwierciedlonymi w prawie UE. Niniejszy wniosek jest zatem również zgodny z Konwencją Narodów Zjednoczonych o prawie morza.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

- **Podstawa prawna**

Podstawę prawną inicjatywy stanowi art. 192 ust. 1 TFUE. Była to również podstawa prawna przyjęcia decyzji Rady (UE) 2024/1830 w sprawie zawarcia porozumienia BBNJ w imieniu UE.

Zgodnie z art. 191 w związku z art. 192 ust. 1 TFUE UE jest zobowiązana przyczyniać się do osiągnięcia następujących celów: zachowania, ochrony i poprawy jakości środowiska; ochrony zdrowia ludzkiego; ostrożnego i racjonalnego wykorzystywania zasobów naturalnych; oraz promowania na płaszczyźnie międzynarodowej środków zmierzających do rozwiązywania regionalnych lub światowych problemów w dziedzinie środowiska naturalnego, a w szczególności przeciwdziałania zmianie klimatu.

⁸ https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=OJ:L_202401833

Biorąc pod uwagę postanowienia materialne porozumienia BBNJ, w tym jego cele, podstawa prawna dotycząca środowiska stanowi właściwą podstawę wdrożenia odpowiednich postanowień porozumienia BBNJ.

- **Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)**

Porozumienie BBNJ przewiduje obowiązek przeprowadzenia wstępnej kontroli oraz oceny wpływu planowanej działalności na obszarach znajdujących się poza jurysdykcją krajową. Ponadto określono w nim ramy regulujące działalność związaną z morskimi zasobami genetycznymi oraz zawarto ustalenia dotyczące wymiany informacji i podziału korzyści związanych z wykorzystaniem morskich zasobów genetycznych.

W obu tych dziedzinach zharmonizowane podejście UE ma kluczowe znaczenie dla stworzenia równych warunków działania dla zainteresowanych stron działających w UE. Celem proponowanej dyrektywy jest określenie ram jednolitego wdrażania porozumienia BBNJ w UE oraz uniknięcie wybierania sądu ze względu na możliwość korzystniejszego rozstrzygnięcia sprawy (ang. *forum-shopping*) w UE, co doprowadzi do szybszego wydawania pozwoleń i uproszczenia procedur administracyjnych. Kluczowe znaczenie ma zapewnienie spójności przepisów dotyczących ocen oddziaływania na środowisko dotyczących planowanej działalności na obszarach znajdujących się poza jurysdykcją krajową w całej UE. Niezwykle istotne jest również zapewnienie, aby naukowcy z UE, zwłaszcza pracujący w funkcjonujących w całej UE zespołach zajmujących się morskimi zasobami genetycznymi z obszarów znajdujących się poza jurysdykcją krajową, nie ponosili niepotrzebnych obciążeń prawnych mogących wynikać z nierównomiernego wdrażania zobowiązań międzynarodowych wynikających z porozumienia BBNJ w UE. Ważne jest, by zapewnić spójność między wdrażaniem protokołu z Nagoi do Konwencji o różnorodności biologicznej a postanowieniami porozumienia BBNJ dotyczącymi morskich zasobów genetycznych, a także zagwarantować równe warunki działania na jednolitym rynku.

Podejście UE do wdrażania będzie również ważne, by zapewnić spójność między obowiązkami regulującymi przeprowadzanie ocen oddziaływania na środowisko w odniesieniu do działalności prowadzonej na wodach UE na podstawie dyrektywy 2011/92/UE⁹ („dyrektywa OOS”) i innych odpowiednich przepisów prawa UE, które zawierają przepisy dotyczące ocen środowiskowych planowanej działalności, a także w ramach porozumienia BBNJ. Ponadto inicjatywa zapewni spójność porozumienia BBNJ z unijnym prawem ochrony środowiska. Działalność na obszarach znajdujących się poza jurysdykcją krajową może mieć również wpływ na zarządzanie morskimi zasobami biologicznymi i może mieć wpływ na wspólną politykę rybołówstwa. W takich przypadkach kompetencje UE, o których mowa w art. 3 lit. d) i art. 4 lit. d) TFUE, będą przestrzegane. Ponadto działalność na obszarach znajdujących się poza jurysdykcją krajową może wywoływać skutki transgraniczne na wodach UE (np. w wyniku zanieczyszczenia lub zakłóceń w ruchu morskim).

Z uwagi na fakt, że cele wniosku, a mianowicie ustanowienie wspólnych przepisów dotyczących morskich zasobów genetycznych z obszarów znajdujących się poza jurysdykcją krajową, przeprowadzanie ocen oddziaływania na środowisko w odniesieniu do działalności na obszarach znajdujących się poza jurysdykcją krajową oraz wprowadzenie niektórych środków dotyczących narzędzi zarządzania obszarowego, w tym morskich obszarów chronionych, nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa

⁹ [Directive - 2011/92 - EN - EIA - EUR-Lex](#)

członkowskie, ale ze względu na transgraniczny charakter działalności i korzyści wynikające ze wspólnych przepisów UE można skuteczniej je osiągnąć na szczeblu UE, Unia Europejska może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 TUE. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym przepisie niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.

- **Proporcjonalność**

Wniosek transponuje do prawodawstwa UE zobowiązania UE wynikające z porozumienia BBNJ. Większość tych zobowiązań jest prosta i nie wymaga od prawodawcy dokonywania wyborów politycznych dotyczących sposobu ich realizacji. Oznacza to, że środki są proporcjonalne.

- **Wybór instrumentu**

Celem dyrektywy będzie określenie ram jednolitego wdrażania porozumienia BBNJ w UE, co pozwoli uniknąć wybierania sądu ze względu na możliwość korzystniejszego rozstrzygnięcia sprawy (ang. *forum-shopping*) w UE. Zmiana ta doprowadzi do szybszego wydawania pozwoleń i uproszczenia procedur administracyjnych, a jednocześnie pozwoli zapewnić równe warunki działania.

3. WYNIKI OCEN EX POST, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Oceny ex post/oceny adekwatności obowiązującego prawodawstwa**

Nie dotyczy.

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Podczas negocjacji w sprawie porozumienia BBNJ Komisja ściśle współpracowała z państwami członkowskimi. Prowadzono również regularne konsultacje z zainteresowanymi stronami w odniesieniu do negocjacji związanych z BBNJ, w szczególności z organizacjami społeczeństwa obywatelskiego i innymi organizacjami reprezentowanymi w ramach ONZ.

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej**

Nie dotyczy.

- **Ocena skutków**

Proponowane przepisy będą ograniczone do ścisłej transpozycji międzynarodowych zobowiązań UE wynikających z porozumienia BBNJ dotyczących ocen oddziaływania na środowisko, morskich zasobów genetycznych i niektórych aspektów zobowiązań dotyczących morskich obszarów chronionych. Brak jest możliwości wyboru między alternatywnymi wariantami strategicznymi („możliwość manewru”), które narzędzie 7 zawarte w Zestawie instrumentów służących lepszemu stanowiению prawa wskazuje jako uzasadnienie oceny skutków. Samych skutków nie uważa się za znaczące, ponieważ będą w dużej mierze związane z większą spójnością stosowania przepisów. Z tego powodu Komisja nie proponuje przeprowadzenia oceny skutków ani internetowych konsultacji publicznych.

Podobnie Komisja nie opublikuje zaproszenia do zgłaszania uwag, ponieważ nie jest jej celem odstąpienie od porozumienia BBNJ, w związku z czym konsultacje z zainteresowanymi stronami i zwracanie się o ich opinie nie przyniosą dodatkowych korzyści. Zainteresowane

strony były zaangażowane w ten proces na wcześniejszym etapie, od czasu gdy komitet przygotowawczy rozpoczął prace w 2016 r.

- **Sprawność regulacyjna i uproszczenie**

Nie dotyczy.

- **Prawa podstawowe**

Niniejsza dyrektywa jest zgodna z art. 47 Karty praw podstawowych i zapewnia wykonanie postanowień konwencji z Aarhus dotyczących dostępu do wymiaru sprawiedliwości. Członkowie zainteresowanej społeczności, w tym organizacje pozarządowe promujące ochronę środowiska i spełniające wszelkie wymogi prawa krajowego, powinny mieć możliwość odwołania się od decyzji podjętych przez państwa członkowskie na mocy niniejszej dyrektywy.

4. WPLYW NA BUDŻET

Niniejszy wniosek ogranicza się do ścisłej transpozycji obowiązków wynikających z porozumienia BBNJ dotyczących ocen oddziaływania na środowisko, morskich zasobów genetycznych i niektórych elementów narzędzi zarządzania obszarowego oraz obowiązków w zakresie morskich obszarów chronionych, które odzwierciedlają istniejące zobowiązania państw członkowskich wynikające z przepisów unijnych albo innych przepisów międzynarodowych. W szczególności państwa członkowskie posiadają już ustanowione ramy regulujące przeprowadzanie ocen oddziaływania na środowisko wynikające ze zobowiązań dotyczących dyrektywy OOS, konwencji z Espoo i konwencji z Aarhus.

W związku z tym szacuje się, że skutki administracyjne i koszty administracyjne będą znikome lub umiarkowane, ponieważ większość niezbędnych struktur i zasad została już wprowadzona. Państwa członkowskie poniosą koszty ograniczone do kosztów przyjęcia środków prawnych, politycznych lub administracyjnych, by zapewnić przestrzeganie obowiązków w zakresie przekazywania informacji o morskich zasobach genetycznych do systemu wymiany informacji BBNJ oraz wymagania od użytkowników umieszczenia próbek i informacji cyfrowej o sekwencjach DNA w publicznie dostępnych bazach danych i repozytoriach. Państwa członkowskie mogą ponosić inne koszty administracyjne, jeżeli zdecydują się na stworzenie narzędzi informatycznych opracowanych specjalnie na potrzeby przekazywania informacji do systemu wymiany informacji. Ewentualnie wszystkie zainteresowane strony mogą bezpośrednio korzystać z centralnego systemu wymiany informacji ONZ lub, w razie potrzeby, ponownie wykorzystać istniejącą w UE platformę informatyczną w tym zakresie. Możliwość wykorzystania takiego rozwiązania pozwoliłaby zminimalizować koszty. Ponadto, jeśli chodzi o zasoby ludzkie, państwa członkowskie ustanowiły właściwe organy krajowe ds. dostępu i podziału korzyści, które mogą również realizować zadania niezbędne do egzekwowania środków związanych z morskimi zasobami genetycznymi. Nie przewiduje się, że koszty te będą kosztami dodatkowymi w stosunku do kosztów wynikających już z bycia stroną porozumienia BBNJ.

Transpozycja dyrektywy i jej wdrożenie przez państwa członkowskie będą monitorowane przez dwie jednostki organizacyjne Komisji – DG ds. Środowiska i DG ds. Gospodarki Morskiej i Rybołówstwa.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

• Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania

Po przyjęciu niniejszej dyrektywy przez współprawodawców Komisja podejmie w okresie transpozycji następujące kroki, aby ułatwić proces transpozycji:

Komisja zorganizuje spotkania z ekspertami z państw członkowskich odpowiedzialnymi za transpozycję poszczególnych rozdziałów dyrektywy, aby omówić sposób ich transpozycji i rozwiązać wszelkie wątpliwości, w kontekście krajowych grup ekspertów krajowych Komisji albo w innej odpowiedniej i ukierunkowanej formie;

pracownicy Komisji będą dostępni dla przedstawicieli państw członkowskich w ramach spotkań dwustronnych i rozmów telefonicznych, by omówić wszelkie szczegółowe kwestie związane z transpozycją dyrektywy.

Po upływie terminu transpozycji Komisja przeprowadzi kompleksową ocenę, by stwierdzić, czy państwa członkowskie dokonały pełnej i prawidłowej transpozycji dyrektywy.

• Dokumenty wyjaśniające (w przypadku dyrektyw)

W następstwie orzeczenia Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej w sprawie Komisja/Belgia (sprawa C-543/17) państwa członkowskie muszą zgłosić krajowe środki transpozycji wraz z wystarczająco jasnymi i precyzyjnymi informacjami wskazującymi, które przepisy prawa krajowego stanowią transpozycję poszczególnych przepisów dyrektywy. Informacje te należy podać w odniesieniu do każdego obowiązku, a nie tylko w odniesieniu do każdego artykułu.

Jeżeli państwa członkowskie wywiążą się z tego obowiązku, zasadniczo nie będą musiały przesyłać Komisji dalszych dokumentów wyjaśniających dotyczących transpozycji.

• Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku

Wniosek zawiera wspólne przepisy dla państw członkowskich dotyczące wdrożenia części II porozumienia BBNJ dotyczącej morskich zasobów genetycznych, części III dotyczącej narzędzi zarządzania obszarowego, w tym morskich obszarów chronionych, oraz części IV dotyczącej ocen oddziaływania na środowisko (OOŚ).

Zgodnie z rozdziałem dotyczącym morskich zasobów genetycznych obowiązki państw członkowskich UE dotyczą powiadomień przekazywanych do systemu wymiany informacji, obowiązku umieszczenia próbek i danych w publicznie dostępnych repozytoriach i bazach danych oraz podziału korzyści pieniężnych i niepieniężnych. W dyrektywie zobowiązano państwa członkowskie do wyznaczenia właściwego organu krajowego, który będzie kontrolował przestrzeganie obowiązków w zakresie powiadamiania i umieszczania. W dyrektywie doprecyzowano również zakres stosowania w odniesieniu do UE i jej państw członkowskich, co wyklucza stosowanie z mocą wsteczną w odniesieniu do morskich zasobów genetycznych i informacji cyfrowej o sekwencjach DNA pobranych lub wygenerowanych przed wejściem porozumienia w życie.

W rozdziale dotyczącym narzędzi zarządzania obszarowego obowiązki państw członkowskich dotyczą wymiany informacji i współpracy z Komisją i innymi państwami członkowskimi w zakresie wniosków dotyczących narzędzi zarządzania obszarowego. Obowiązki te określono szczegółowo w kodeksie postępowania z dnia 14 marca 2024 r.

ustanawiającym zasady dotyczące wykonywania praw i obowiązków Unii Europejskiej i państw członkowskich na mocy porozumienia BBNJ.

Zgodnie z rozdziałem dotyczącym OOS obowiązki państw członkowskich dotyczą planowanej działalności podlegającej ich jurysdykcji lub kontroli, która to działalność odbywa się na obszarach znajdujących się poza jurysdykcją krajową. W odniesieniu do planowanej działalności podlegającej jurysdykcji lub kontroli państw członkowskich, która to działalność odbywa się na obszarach podlegających jurysdykcji krajowej i może mieć znaczący wpływ na środowisko morskie na obszarach znajdujących się poza jurysdykcją krajową, jedynym obowiązkiem jest udostępnienie odpowiednich informacji za pośrednictwem systemu wymiany informacji BBNJ w trakcie procesu prowadzonego na podstawie dyrektywy OOS i innych odpowiednich przepisów UE zawierających przepisy dotyczące ocen środowiskowych planowanej działalności.

Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku

Rozdział 1 Przepisy ogólne

Art. 1: Przedmiot

Przepis ten określa cel dyrektywy, jakim jest wdrożenie zobowiązań wynikających z porozumienia BBNJ, w szczególności jego celu ogólnego, jakim jest zapewnienie ochrony i zrównoważonego wykorzystywania morskiej różnorodności biologicznej na obszarach znajdujących się poza jurysdykcją krajową, obecnie i w perspektywie długoterminowej.

Art. 2: Definicje

Przepis ten zawiera definicje terminów stosowanych w dyrektywie.

Art. 3: Zakres stosowania

Przepis ten określa przypadki, do których niniejsza dyrektywa ma zastosowanie, oraz rodzaje działalności, które są wyłączone.

Rozdział 2: Morskie zasoby genetyczne i informacja cyfrowa o sekwencjach DNA z obszarów znajdujących się poza jurysdykcją krajową

Art. 4: Przepisy ogólne

W artykule tym przedstawiono rodzaje działalności, do których mają zastosowanie przepisy rozdziału 2, oraz rodzaje działalności, które są wyłączone.

Art. 5: Działalność dotycząca morskich zasobów genetycznych z obszarów znajdujących się poza jurysdykcją krajową

Przepis ten określa podejście do pobierania *in situ* morskich zasobów genetycznych z obszarów znajdujących się poza jurysdykcją krajową, chroniąc prawa i interesy innych państw oraz zapewniając współpracę i koordynację.

Art. 6: Powiadomianie o działalności związanej z morskimi zasobami genetycznymi i informacją cyfrową o sekwencjach DNA morskich zasobów genetycznych z obszarów znajdujących się poza jurysdykcją krajową

Przepis ten odnosi się do konieczności systematycznego przekazywania do systemu wymiany informacji BBNJ informacji na temat pobierania *in situ* morskich zasobów genetycznych z obszarów znajdujących się poza jurysdykcją krajową oraz informacji na temat tego, gdzie można znaleźć wyniki ich wykorzystania. Zobowiązuje się w nim państwa członkowskie do wprowadzenia środków ustawodawczych, administracyjnych lub z zakresu polityki niezbędnych do zapewnienia, aby informacje te były przekazywane do systemu wymiany informacji BBNJ.

Art. 7: Umieszczanie morskich zasobów genetycznych i informacji cyfrowej o sekwencjach DNA morskich zasobów genetycznych z obszarów znajdujących się poza jurysdykcją krajową

Celem tego przepisu jest odpowiedź na potrzebę wprowadzenia przez państwa członkowskie jednoznacznego obowiązku wobec osób fizycznych lub prawnych podlegających ich jurysdykcji, które wykorzystują morskie zasoby genetyczne, do umieszczania próbek i informacji cyfrowej o sekwencjach DNA morskich zasobów genetycznych z obszarów znajdujących się poza jurysdykcją krajową, wraz z ich znormalizowanymi identyfikatorami partii „BBNJ”, w publicznie dostępnych repozytoriach i bazach danych prowadzonych na szczeblu krajowym albo międzynarodowym. Muszą one umieścić te próbki i informacje nie później niż trzy lata od rozpoczęcia takiego rodzaju wykorzystania zasobów lub gdy tylko będą one dostępne, z uwzględnieniem obecnej praktyki międzynarodowej.

Artykuł ten stanowi, że państwa członkowskie muszą potwierdzić właściwemu organowi, że przedmiotowe zasoby lub informacje zostały umieszczone. Wymiana informacji w ten sposób jest niezbędna, aby zapewnić równe warunki działania w zakresie kontroli zgodności oraz zapewnić zgodność z międzynarodowymi zobowiązaniami UE wynikającymi z porozumienia BBNJ. W artykule tym uwzględniono również fakt, że obecnie badania morskie na obszarach znajdujących się poza jurysdykcją krajową są prowadzone przez międzynarodowe konsorcja badawcze. W takich przypadkach, jeżeli osoba wskazana do wymiany tych informacji ma siedzibę w państwie znajdującym się poza UE, konsorcja muszą wskazać osobę uczestniczącą w danym projekcie badawczym, która ma siedzibę lub miejsce zamieszkania w państwie członkowskim, aby przedstawiła właściwemu organowi potwierdzenie umieszczenia.

Rozdział 3: Oceny oddziaływania na środowisko

Art. 8: Przepisy ogólne

Przepis ten zobowiązuje państwa członkowskie do zapewnienia, aby potencjalny wpływ na środowisko morskie planowanej działalności podlegającej ich jurysdykcji lub kontroli, która to działalność ma miejsce na obszarach znajdujących się poza jurysdykcją krajową, podlegał ocenie przed udzieleniem na nią zezwolenia. Przepis ten ma również na celu określenie, co państwa członkowskie muszą uwzględnić w tych ocenach i w jaki sposób je koordynować. Przepis ten określa obowiązki dotyczące działalności prowadzonej na obszarach podlegających jurysdykcji krajowej, która może mieć znaczący wpływ na środowisko morskie na obszarach znajdujących się poza jurysdykcją krajową.

Art. 9: Wstępna kontrola

W artykule tym przedstawiono przepisy dotyczące procedury przeprowadzania wstępnej kontroli, w szczególności w przypadku gdy państwo członkowskie musi przeprowadzić wstępną kontrolę wpływu na środowisko w odniesieniu do planowanej działalności. Określa on wymagany poziom szczegółowości, czynniki, które należy wziąć pod uwagę przy

wydawaniu ostatecznej decyzji, oraz informacje, które należy udostępnić społeczeństwu i przekazać do systemu wymiany informacji ustanowionego na mocy porozumienia BBNJ.

Art. 10: Ustalanie zakresu i sprawozdawczość

Przepis ten określa szczegółowo, w jaki sposób należy sporządzić sprawozdanie z oceny oddziaływania na środowisko i jakie informacje należy w nim uwzględnić. Nakłada on na państwa członkowskie obowiązek zapewnienia, aby sprawozdania z oceny oddziaływania na środowisko były wystarczającej jakości, aby spełnić wymogi niniejszej dyrektywy.

Art. 11: Konsultacje

Przepis ten zapewnia, aby państwa członkowskie umożliwiały społeczeństwu i wszelkim innym stronom porozumienia BBNJ wzięcie udziału w procedurach udzielania zezwoleń na planowaną działalność. Wprowadza on wymóg, by państwa członkowskie publicznie udostępniały społeczeństwu szczegółowe informacje za pośrednictwem systemu wymiany informacji BBNJ i Sekretariatu BBNJ oraz dokonywały szczegółowych ustaleń dotyczących informowania zainteresowanych stron i konsultowania się z nimi, zapewniając należyte uwzględnienie ich wkładu i odniesienie do niego w procesie decyzyjnym.

Art. 12: Podejmowanie decyzji

Przepis ten gwarantuje, że państwa członkowskie będą wydawały zezwolenia wyłącznie na działalność, którą można prowadzić w sposób zgodny z potrzebą zapobiegania znaczącemu niekorzystnemu oddziaływaniu na środowisko morskie, w oparciu o wyniki konsultacji, o których mowa w art. 10. Zapewnia on, aby decyzja była podawana do wiadomości społeczeństwu za pośrednictwem systemu wymiany informacji BBNJ oraz Sekretariatu BBNJ.

Art. 13: Monitorowanie

W artykule tym przedstawiono przepisy regulujące kwestię regularnego monitorowania wpływu działalności, na którą wydano zezwolenie, na obszarach znajdujących się poza jurysdykcją krajową w celu ustalenia, czy działalność ta może spowodować znaczne zanieczyszczenie lub znaczące i szkodliwe zmiany w środowisku morskim. Określono w nim konieczność publikacji, również za pośrednictwem systemu wymiany informacji BBNJ. Zobowiązuje się w nim państwa członkowskie do przeglądu swoich decyzji w przypadku wystąpienia znaczącego szkodliwego wpływu lub w odpowiedzi na zastrzeżenia lub zalecenia strony porozumienia BBNJ lub organu naukowo-technicznego BBNJ.

Art. 14: Dostęp do wymiaru sprawiedliwości

Przepis ten zapewnia zainteresowanym stronom prawo dostępu do procedury odwoławczej w celu zakwestionowania materialnej lub proceduralnej legalności decyzji, działań lub zaniechań na podstawie rozdziału 3, zgodnie z konwencją z Aarhus.

Art. 15: Strategiczna ocena oddziaływania na środowisko w odniesieniu do planów i programów

Przepis ten zachęca państwa członkowskie do przeprowadzania strategicznych ocen oddziaływania na środowisko w odniesieniu do planów i programów dotyczących planowanej działalności podlegającej ich jurysdykcji lub kontroli, która to działalność ma miejsce na

obszarach znajdujących się poza jurysdykcją krajową, w celu oceny potencjalnego wpływu takich planów lub programów na środowisko morskie.

Rozdział 4: Środki takie jak narzędzia zarządzania obszarowego, w tym morskie obszary chronione

Art. 16: Wniosek dotyczący ustanowienia narzędzi zarządzania obszarowego

W artykule tym przedstawiono wymogi, które muszą spełnić państwa członkowskie przy składaniu wniosków dotyczących ustanowienia narzędzi zarządzania obszarowego.

Art. 17: Treść wniosków

W artykule tym przedstawiono treść wniosków państw członkowskich dotyczących ustanowienia narzędzi zarządzania obszarowego, w tym morskich obszarów chronionych. Określono w nim, z którymi zainteresowanymi stronami należy przeprowadzić konsultacje oraz jakie kluczowe elementy należy uwzględnić w składanych wnioskach.

Art. 18: Wdrażanie

Zgodnie z tym przepisem państwa członkowskie zapewniają, aby działalność podlegająca ich jurysdykcji lub kontroli, która to działalność ma miejsce na obszarach znajdujących się poza jurysdykcją krajową, była prowadzona zgodnie z decyzjami przyjętymi na podstawie części III porozumienia BBNJ. Nakłada on również na państwa członkowskie obowiązek wspierania wdrażania decyzji i zaleceń wydanych przez Konferencję Stron na podstawie części III porozumienia BBNJ.

Art. 19: Udział społeczeństwa

Przepis ten stanowi, że państwa członkowskie muszą zapewnić społeczeństwu możliwość udziału w przygotowywaniu wniosków dotyczących ustanowienia narzędzi zarządzania obszarowego, w tym morskich obszarów chronionych.

Rozdział 5: Przepisy końcowe

Art. 20: Właściwe organy

Przepis ten zobowiązuje państwa członkowskie do wskazania właściwych organów do celów wykonywania obowiązków wynikających z niniejszej dyrektywy.

Art. 21–24

Artykuły te zawierają dalsze przepisy dotyczące transpozycji i składania sprawozdań przez państwa członkowskie, oceny i składania sprawozdań przez Komisję, a także wejścia dyrektywy w życie.

Wniosek

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY**w sprawie ochrony i zrównoważonego wykorzystywania morskiej różnorodności biologicznej na obszarach znajdujących się poza jurysdykcją krajową**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 192 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego¹⁰,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów¹¹,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Należy przeciwdziałać utracie różnorodności biologicznej i degradacji ekosystemów oceanicznych, w szczególności ze względu na wpływ zmiany klimatu na ekosystemy morskie, taki jak ocieplenie i odtlenienie oceanów, zakwaszanie oceanów, zanieczyszczenie (w tym zanieczyszczenie tworzywami sztucznymi) i niezrównoważone wykorzystywanie oceanów. W tym celu należy ustanowić przepisy na szczeblu UE, aby wypełnić międzynarodowe zobowiązania Unii i jej państw członkowskich.
- (2) Porozumienie w ramach Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza, dotyczące ochrony i zrównoważonego wykorzystywania morskiej różnorodności biologicznej na obszarach znajdujących się poza jurysdykcją krajową¹² („porozumienie BBNJ” lub „porozumienie”) ma na celu zapewnienie ochrony i zrównoważonego wykorzystywania morskiej różnorodności biologicznej na obszarach znajdujących się poza jurysdykcją krajową, obecnie i w perspektywie długoterminowej, dzięki skutecznemu wdrażaniu odpowiednich postanowień Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza, której Unia i jej państwa członkowskie są stronami, oraz ściślejszą współpracę i koordynację międzynarodową.
- (3) Niniejsza dyrektywa powinna wprowadzić do prawa UE zobowiązania wynikające z porozumienia BBNJ w dziedzinie ochrony środowiska, uznając, że jej dalsze

¹⁰ Dz.U. C [...] z [...], s. [...]. .

¹¹ Dz.U. C [...] z [...], s. [...]. .

¹² Porozumienie w ramach Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza, dotyczące ochrony i zrównoważonego wykorzystywania morskiej różnorodności biologicznej na obszarach znajdujących się poza jurysdykcją krajową, przyjęte w dniu 19 czerwca 2023 r.: https://treaties.un.org/Pages/ViewDetails.aspx?src=TREATY&mtdsg_no=XXI-10&chapter=21&clang=en

wdrożenie będzie również zależało od współpracy i koordynacji międzynarodowej, w szczególności zgodnie z postanowieniami tego porozumienia.

- (4) UE podpisała porozumienie BBNJ dnia 20 września 2023 r. W dniu 17 czerwca 2024 r. Rada przyjęła decyzję Rady (UE) 2024/1830¹³ w sprawie zawarcia porozumienia BBNJ w imieniu Unii. Unia nie złożyła jeszcze instrumentu zatwierdzenia porozumienia BBNJ. Zgodnie z art. 68 ust. 1 porozumienia BBNJ wejdzie ono w życie po upływie 120 dni od daty złożenia sześćdziesiątego dokumentu ratyfikacji, zatwierdzenia, przyjęcia lub przystąpienia.
- (5) Unia zobowiązała się zintensyfikować starania zmierzające do zaradzenia zmianie klimatu oraz wdrażać porozumienie paryskie przyjęte na podstawie Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu („porozumienie paryskie”), w oparciu o zapisane w nim zasady oraz najlepszą dostępną wiedzę naukową w kontekście długoterminowego celu dotyczącego temperatury określonego w porozumieniu paryskim.
- (6) Konwencja o różnorodności biologicznej została zatwierdzona w imieniu Unii zgodnie z decyzją Rady 93/626/EWG¹⁴. Protokół z Nagoi o dostępie do zasobów genetycznych oraz sprawiedliwym i równym podziale korzyści wynikających z wykorzystania tych zasobów, dołączony do Konwencji o różnorodności biologicznej, został zatwierdzony w imieniu UE decyzją Rady 2014/283/UE¹⁵ i rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 511/2014. Konwencja określa ramy na potrzeby środków służących zapewnieniu zgodności z Protokołem z Nagoi o dostępie do zasobów genetycznych oraz sprawiedliwym i równym podziale korzyści wynikających z wykorzystania tych zasobów w Unii.
- (7) Jako strony Konwencji o różnorodności biologicznej Unia i jej państwa członkowskie są zobowiązane do osiągnięcia celów i założeń określonych w globalnych ramach różnorodności biologicznej z Kunmingu/Montrealu, przyjętych na piętnastym posiedzeniu Konferencji Stron Konwencji o różnorodności biologicznej w dniach 7–19 grudnia 2022 r., oraz długoterminowej strategicznej wizji, zgodnie z którą do 2050 r. różnorodność biologiczna ma być ceniona, chroniona, przywracana i mądrze wykorzystywana, aby zachować usługi ekosystemowe, dbać o kondycję planety i zapewniać korzyści niezbędne dla każdego człowieka. W unijnej strategii na rzecz bioróżnorodności 2030 – tj. komunikacie Komisji z dnia 20 maja 2020 r. zatytułowanym „Unijna strategia na rzecz bioróżnorodności 2023 – Przywracanie przyrody do naszego życia” – określono wiele celów, w tym cel polegający na przywróceniu dobrego stanu środowiska ekosystemów morskich.

¹³ Decyzja Rady (UE) 2024/1830 z dnia 17 czerwca 2024 r. w sprawie zawarcia, w imieniu Unii Europejskiej, porozumienia w ramach Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza, dotyczącego ochrony i zrównoważonego wykorzystywania morskiej różnorodności biologicznej na obszarach znajdujących się poza jurysdykcją krajową, Dz.U. L, 2024/1830, 19.7.2024.

¹⁴ Decyzja Rady 93/626/EWG z dnia 25 października 1993 r. dotycząca zawarcia Konwencji o różnorodności biologicznej, [Dz.U. L 309 z 13.12.1993, s. 1.](#)

¹⁵ Decyzja Rady 2014/283/UE z dnia 14 kwietnia 2014 r. w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej Protokołu z Nagoi do Konwencji o różnorodności biologicznej o dostępie do zasobów genetycznych oraz sprawiedliwym i równym podziale korzyści wynikających z wykorzystania tych zasobów.

- (8) W dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1024¹⁶ zachęca się organy sektora publicznego i przedsiębiorstwa publiczne, by produkowały i udostępniały dane badawcze zgodnie z zasadą „otwartości w fazie projektowania i otwartości domyślnej” oraz zasadami FAIR. Niniejsza dyrektywa nakłada również obowiązek udostępniania niektórych danych badawczych w celu ich ponownego wykorzystania.
- (9) Zgodnie z porozumieniem BBNJ działalność związana z morskimi zasobami genetycznymi i informacją cyfrową o sekwencjach DNA morskich zasobów genetycznych z obszarów znajdujących się poza jurysdykcją krajową leży w interesie wszystkich państw i przynosi korzyść całej ludzkości, w szczególności w zakresie poszerzania wiedzy naukowej ludzkości i propagowania ochrony i zrównoważonego wykorzystywania morskiej różnorodności biologicznej, z uwzględnieniem interesów i potrzeb krajów rozwijających się.
- (10) Należy, jak stanowi art. 9 porozumienia BBNJ, wspierać uczciwy i sprawiedliwy podział korzyści wynikających z działalności związanej z morskimi zasobami genetycznymi i informacją cyfrową o sekwencjach DNA morskich zasobów genetycznych z obszarów znajdujących się poza jurysdykcją krajową na potrzeby ochrony i zrównoważonego wykorzystywania morskiej różnorodności biologicznej na tych obszarach;
- (11) UE złożyła wyjątek 2024/1833 na podstawie art. 70 w związku z art. 10 ust. 1 porozumienia BBNJ w odniesieniu do mocy wstecznej określonej w zdaniu drugim tego artykułu. Oznacza to, że postanowienia tego porozumienia będą stosowane w przypadku Unii wyłącznie w odniesieniu do działalności związanej z morskimi zasobami genetycznymi i informacją cyfrową o sekwencjach DNA morskich zasobów genetycznych z obszarów znajdujących się poza jurysdykcją krajową, pobranych i wygenerowanych po wejściu w życie porozumienia BBNJ w Unii.
- (12) W przypadku dostępu do tradycyjnej wiedzy związanej z morskimi zasobami genetycznymi pobranymi na obszarach znajdujących się poza jurysdykcją krajową posiadanej przez ludy tubylcze i społeczności lokalne taki dostęp powinien odbywać się za dobrowolną, uprzednią i świadomą zgodą tych ludów tubylczych i społeczności lokalnych lub z ich aprobatą i udziałem, jak określono w art. 13 porozumienia BBNJ. W takich przypadkach zastosowanie powinny mieć wszelkie mające zastosowanie przepisy krajowe umożliwiające ludom tubylczym i społecznościom lokalnym posiadającym tradycyjną wiedzę wydawanie dobrowolnej, uprzedniej i świadomej zgody.
- (13) Aby zmniejszyć obciążenia administracyjne i koszty wdrażania, państwa członkowskie mogą dla celów niniejszej dyrektywy, w miarę dostępności, korzystać z platformy cyfrowej udostępnionej przez Komisję.
- (14) Porozumienie BBNJ umożliwia ustanowienie narzędzi zarządzania obszarowego, w tym morskich obszarów chronionych, na obszarach znajdujących się poza jurysdykcją krajową. Środki przyjęte przez Konferencję Stron na mocy porozumienia BBNJ powinny zostać wdrożone i, w razie potrzeby, transponowane do prawodawstwa UE. W oczekiwaniu na transpozycję państwa członkowskie nie powinny podważać skuteczności przyjętych środków. Należy ustanowić procedury

¹⁶ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1024 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie otwartych danych i ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego (przekształcenie) (Dz.U. L 172 z 26.6.2019, s. 56).

niezbędne do zapewnienia koordynacji między państwami członkowskimi a Komisją przed przedłożeniem Sekretariatowi BBNJ wszelkich wniosków dotyczących ustanowienia narzędzi zarządzania obszarowego lub wniosku w sprawie środka nadzwyczajnego.

- (15) Zgodnie z niniejszą dyrektywą w przypadku wszelkich wniosków dotyczących ustanowienia narzędzi zarządzania obszarowego lub wszelkich wniosków dotyczących środków nadzwyczajnych na podstawie art. 19 i art. 24 ust. 3 porozumienia BBNJ Komisja powinna przeprowadzić wstępną ocenę prawną. Ocena ta powinna obejmować ocenę konieczności przedłożenia przez Unię takiego wniosku Sekretariatowi BBNJ.
- (16) Porozumienie BBNJ zawiera postanowienia dotyczące oceny oddziaływania na środowisko na obszarach znajdujących się poza jurysdykcją krajową w celu odzwierciedlenia rozwoju sytuacji na szczeblu międzynarodowym. Należy ustanowić minimalne przepisy dotyczące sposobu wykonywania tych obowiązków w Unii w świetle zobowiązań wynikających z porozumienia BBNJ, by zapewnić w ten sposób równe warunki działania państwom członkowskim i nie wprowadzać sprzecznych wymogów. Należy ocenić wpływ planowanej działalności prowadzonej na obszarach znajdujących się poza jurysdykcją krajową na środowisko morskie, aby uwzględnić zastrzeżenia dotyczące ochrony zdrowia ludzkiego, poprawić jakość życia poprzez tworzenie lepszego środowiska, utrzymać różnorodność gatunków i zachować zdolność reprodukcyjną ekosystemu jako podstawy życia.
- (17) Unia jest stroną Konwencji Europejskiej Komisji Gospodarczej ONZ o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska, podpisanej w Aarhus dnia 25 czerwca 1998 r. i ratyfikowanej w dniu 17 lutego 2005 r. Unia jest stroną Konwencji Europejskiej Komisji Gospodarczej ONZ o ocenach oddziaływania na środowisko w kontekście transgranicznym, podpisanej w Espoo dnia 25 lutego 1991 r. i ratyfikowanej w dniu 24 czerwca 1997 r. Zobowiązania wynikające z tych konwencji powinny nadal mieć zastosowanie w dziedzinach objętych zakresem niniejszej dyrektywy. Konwencja z Espoo ma na celu wzmocnienie współpracy międzynarodowej w zakresie oceny oddziaływania na środowisko, w szczególności w kontekście transgranicznym. Wśród celów konwencji z Aarhus znajduje się zagwarantowanie praw do udziału społeczeństwa w podejmowaniu decyzji w sprawach dotyczących środowiska, aby przyczynić się do ochrony prawa do życia w środowisku, które jest odpowiednie dla zdrowia i ogólnego dobrostanu. W zakresie niniejszej dyrektywy prawa do udziału społeczeństwa w podejmowaniu decyzji w sprawach dotyczących środowiska powinny być wykonywane zgodnie z tymi samymi zasadami, które ustanowiono na mocy konwencji z Aarhus.
- (18) Chociaż celem niniejszej dyrektywy jest ustanowienie ram prawnych regulujących działalność prowadzoną na obszarach znajdujących się poza jurysdykcją krajową, wszelką działalność, która ma być prowadzona na obszarach podlegających jurysdykcji krajowej, która może mieć znaczący wpływ na środowisko morskie na obszarach znajdujących się poza jurysdykcją krajową, powinna podlegać ocenie zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/92/UE¹⁷, innymi odpowiednimi aktami prawnymi UE, które zawierają przepisy dotyczące ocen

¹⁷ Dz.U. L 26 z 28.1.2012, s. 1.

środowiskowych planowanej działalności¹⁸, oraz przepisami krajowymi transponującymi prawodawstwo UE. Zgodnie z art. 28 ust. 2 porozumienia BBNJ w UE taka działalność prowadzona na obszarach podlegających jurysdykcji krajowej powinna być oceniana na podstawie obowiązujących przepisów UE. W takich przypadkach państwa członkowskie powinny zapewnić wypełnienie obowiązków wynikających z porozumienia BBNJ.

- (19) Ponieważ inne mające zastosowanie instrumenty lub ramy prawne lub organy światowe, regionalne, subregionalne lub sektorowe zapewniają ramy oceny wpływu planowanej działalności podlegającej jurysdykcji lub kontroli krajowej, która to działalność ma miejsce na obszarach znajdujących się poza jurysdykcją krajową, państwa członkowskie nie powinny być zobowiązane do przeprowadzania wstępnej kontroli lub oceny oddziaływania na środowisko zgodnie z niniejszą dyrektywą na warunkach określonych w art. 29 ust. 4 porozumienia BBNJ. W takich przypadkach zainteresowane państwo członkowskie powinno zapewnić publikację sprawozdania z oceny oddziaływania na środowisko za pośrednictwem systemu wymiany informacji BBNJ.
- (20) Wszelkie plany lub programy przygotowane lub przyjęte przez organy krajowe, regionalne lub lokalne państw członkowskich, które to plany lub programy mogą mieć znaczący wpływ na środowisko morskie na obszarach znajdujących się poza jurysdykcją krajową, powinny podlegać ocenie zgodnie z dyrektywą 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady¹⁹ oraz przepisami krajowymi transponującymi tę dyrektywę.
- (21) Przy określaniu prawdopodobieństwa wystąpienia znaczących skutków planowanej działalności państwa członkowskie powinny wziąć pod uwagę, w jakim stopniu mogą one być znaczące lub istotne. Dokonując tego ustalenia, państwa członkowskie powinny również uwzględnić kryteria określone w dyrektywie 2011/92/UE.
- (22) W celu ustalenia, czy planowana działalność może spowodować znaczne zanieczyszczenie lub znaczące i szkodliwe zmiany w środowisku morskim, należy co do zasady przeprowadzić w odniesieniu do takiej działalności wstępną kontrolę lub ocenę oddziaływania na środowisko na jak najwcześniejszym etapie procesu decyzyjnego, aby określić i ocenić wszystkie prawdopodobne skutki, jakie planowana działalność może spowodować w środowisku morskim. Jest to szczególnie ważne dla określenia i oceny nieznanymi lub mało znanymi skutkami planowanej działalności.
- (23) Decyzje o zezwoleniu na prowadzenie planowanej działalności na obszarach znajdujących się poza jurysdykcją krajową wydane przez właściwy organ lub właściwe organy mogą przybrać formę szerokiego zakresu aktów prawnych (takich jak zezwolenia na inwestycje, decyzje, zezwolenia i inne formy zezwoleń), w zależności od procedur krajowych mających zastosowanie w państwach

¹⁸ Takimi jak dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/2413 z dnia 18 października 2023 r. zmieniająca dyrektywę (UE) 2018/2001, rozporządzenie (UE) 2018/1999 i dyrektywę 98/70/WE w odniesieniu do promowania energii ze źródeł odnawialnych oraz uchylająca dyrektywę Rady (UE) 2015/652, rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1252 z dnia 11 kwietnia 2024 r. w sprawie ustanowienia ram na potrzeby zapewnienia bezpiecznych i zrównoważonych dostaw surowców krytycznych oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 168/2013, (UE) 2018/858, (UE) 2018/1724 i (UE) 2019/1020, rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1735 z dnia 13 czerwca 2024 r. w sprawie ustanowienia ram środków na rzecz wzmocnienia europejskiego ekosystemu produkcji technologii neutralnych emisyjnie i zmieniające rozporządzenie (UE) 2018/1724.

¹⁹ Dz.U. L 197 z 21.7.2001, s. 30.

członkowskich. Niezależnie od formy, tytułu lub procedury przyjmowania takich decyzji na mocy prawa krajowego państwa członkowskie powinny zapewnić, aby planowana działalność prowadzona na obszarach znajdujących się poza jurysdykcją krajową, która może spowodować znaczne zanieczyszczenie lub znaczące i szkodliwe zmiany w środowisku morskim, podlegała ocenie przed uzyskaniem zezwolenia.

- (24) Niniejsza dyrektywa jest zgodna z art. 47 Karty praw podstawowych i wdraża wynikający z konwencji z Aarhus obowiązek zagwarantowania dostępu do wymiaru sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska. Zainteresowana społeczność, w tym organizacje pozarządowe promujące ochronę środowiska i spełniające wszelkie wymogi prawa krajowego, powinna mieć możliwość odwołania się od decyzji podjętych przez państwa członkowskie na mocy niniejszej dyrektywy.
- (25) Do zapewnienia skuteczności niniejszej dyrektywy konieczne jest, aby osoby fizyczne lub prawne lub ich należycie utworzone organizacje mogły powoływać się na nią w postępowaniu sądowym, a sądy krajowe powinny mieć możliwość uwzględnienia niniejszej dyrektywy jako elementu prawa UE, na przykład podczas kontroli decyzji organu krajowego. Ponadto, zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości, na mocy zasady lojalnej współpracy ustanowionej w art. 4 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE), to sądy państw członkowskich mają zapewniać ochronę sądową praw osoby wynikających z prawa Unii. Ponadto art. 19 ust. 1 TUE zawiera wymóg, zgodnie z którym państwa członkowskie ustanawiają środki wystarczające do zapewnienia skutecznej ochrony sądowej w dziedzinach objętych prawem Unii. Ponadto zgodnie z konwencją z Aarhus członkowie społeczeństwa powinni mieć dostęp do wymiaru sprawiedliwości w celu ochrony ich prawa do życia w środowisku odpowiednim dla ich zdrowia i dobrostanu.
- (26) Niniejsza dyrektywa nie narusza praw podstawowych i jest zgodna z zasadami uznanymi w szczególności w Karcie, w tym z wolnością wypowiedzi i informacji, wolnością prowadzenia działalności gospodarczej, prawem do skutecznego środka prawnego i dostępu do bezstronnego sądu, zasadami legalności i proporcjonalności. Niniejsza dyrektywa służy zapewnieniu pełnego poszanowania tych praw oraz zasad i powinna być odpowiednio wdrażana.
- (27) Zgodnie ze wspólną deklaracją polityczną państw członkowskich i Komisji z dnia 28 września 2011 r. dotyczącą dokumentów wyjaśniających²⁰ państwa członkowskie zobowiązały się do złożenia, w uzasadnionych przypadkach, wraz z powiadomieniem o środkach transpozycji, jednego lub większej liczby dokumentów wyjaśniających związku między elementami dyrektywy a odpowiadającymi im częściami krajowych instrumentów transpozycyjnych. W odniesieniu do niniejszej dyrektywy prawodawca uznaje, że przekazanie takich dokumentów jest uzasadnione, w szczególności w następstwie wyroku Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości w sprawie Komisja przeciwko Belgii²¹ (sprawa C-543/17),

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

ROZDZIAŁ 1

Przepisy ogólne

²⁰ Dz.U. L 369 z 17.12.2011, s. 14.

²¹ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 8 lipca 2019 r., Komisja/Belgia, C-543/17, ECLI:EU:C:2019:573.

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsza dyrektywa ustanawia normy minimalne dotyczące wdrażania w Unii Europejskiej porozumienia („porozumienie BBNJ” lub „porozumienie”) w ramach Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza, dotyczącego ochrony i zrównoważonego wykorzystywania morskiej różnorodności biologicznej na obszarach znajdujących się poza jurysdykcją krajową.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:

- a) „obszary znajdujące się poza jurysdykcją krajową” oznaczają morze pełne oraz Obszar zgodnie z definicją w art. 1 pkt 1 Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza;
- b) „pobieranie *in situ*” oznacza, w odniesieniu do morskich zasobów genetycznych, pozyskiwanie lub pobieranie próbek morskich zasobów genetycznych na obszarach znajdujących się poza jurysdykcją krajową;
- c) „Konferencja Stron” oznacza Konferencję Stron ustanowioną na mocy art. 47 porozumienia BBNJ;
- d) „morskie zasoby genetyczne” oznaczają dowolny – posiadający faktyczną lub potencjalną wartość – materiał pobrany z roślin i zwierząt morskich, materiał pobrany z morskiego środowiska mikrobiologicznego lub innego, zawierający funkcjonalne jednostki dziedziczności;
- e) „wykorzystanie morskich zasobów genetycznych” oznacza prowadzenie prac badawczo-rozwojowych nad genetycznym lub biochemicznym składem morskich zasobów genetycznych, także przez zastosowanie biotechnologii;
- f) „system wymiany informacji BBNJ” oznacza platformę ustanowioną na mocy art. 51 porozumienia BBNJ;
- g) „organ naukowo-techniczny BBNJ” oznacza organ ustanowiony na mocy art. 49 porozumienia BBNJ;
- h) „Sekretariat BBNJ” oznacza sekretariat ustanowiony na mocy art. 50 porozumienia BBNJ;
- i) „planowana działalność” oznacza działalność obejmującą wykonywanie robót budowlanych, instalacji, programów lub innych interwencji w środowisku morskim, w tym regularną działalność mającą na celu wykorzystanie zasobów naturalnych;
- j) „działalność podlegająca jurysdykcji lub kontroli” oznacza działalność prowadzoną zarówno przez podmioty publiczne, jak i prywatne, w odniesieniu do której państwo członkowskie może, zgodnie z prawem międzynarodowym, wykonywać swoje kompetencje lub uprawnienia;
- k) „plany i programy” oznaczają plany i programy określone w art. 2 lit. a) dyrektywy 2001/42/WE oraz wszelkie ich zmiany, które są przygotowywane lub przyjmowane przez organ na poziomie światowym, krajowym, regionalnym, subregionalnym lub lokalnym lub które są przygotowywane przez organ do przyjęcia za pośrednictwem procedury ustawodawczej przez parlament lub rząd i które są wymagane przez przepisy ustawowe, wykonawcze lub administracyjne;
- l) „decyzja o zezwoleniu” oznacza decyzję podjętą przez właściwy organ lub właściwe organy zezwalającą na prowadzenie planowanej działalności;

m) „zainteresowana społeczność” oznacza osoby fizyczne i prawne, które są lub mogą być dotknięte skutkami lub mają interes w procedurach podejmowania decyzji dotyczących środowiska, o których mowa w rozdziale 3 niniejszej dyrektywy, w tym organizacje pozarządowe propagujące ochronę środowiska i spełniające wszelkie wymogi prawa krajowego;

n) „społeczeństwo” oznacza zainteresowaną społeczność, a także ludy tubylcze i społeczności lokalne posiadające odpowiednią wiedzę tradycyjną, jak również odpowiednie organy światowe, regionalne, subregionalne i sektorowe oraz środowisko naukowe;

o) „właściwy organ lub właściwe organy” oznaczają ten organ lub te organy, które państwa członkowskie wyznaczają jako odpowiedzialne za wykonywanie obowiązków wynikających z niniejszej dyrektywy;

p) „ocena oddziaływania na środowisko” oznacza proces mający na celu przygotowanie sprawozdania z oceny oddziaływania na środowisko, przeprowadzenie konsultacji, uwzględnienie sprawozdania z oceny oddziaływania na środowisko i wyników konsultacji w procesie podejmowania decyzji oraz podawanie informacji na temat decyzji zgodnie z rozdziałem 3 niniejszej dyrektywy;

q) „sprawozdanie z oceny oddziaływania na środowisko” oznacza dokument zawierający informacje wymagane w art. 10 ust. 4 niniejszej dyrektywy;

r) „skumulowane oddziaływanie” oznacza połączone i narastające oddziaływanie wynikające z różnych działalności, w tym ze znanych przeszłych i obecnych oraz racjonalnie przewidywalnych przyszłych rodzajów działalności, lub z powtarzania podobnych działalności w czasie, a także konsekwencje zmiany klimatu, zakwaszania oceanów i powiązanych oddziaływań;

s) „znikomy lub przejściowy wpływ” oznacza wpływ, który nie wiąże się ze znaczącym szkodliwym wpływem na środowisko morskie.

Artykuł 3

Zakres stosowania

1. Niniejsza dyrektywa ma zastosowanie do planowanej działalności podlegającej jurysdykcji lub kontroli państw członkowskich, która to działalność odbywa się na obszarach znajdujących się poza jurysdykcją krajową.

2. Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do okrętów wojennych, samolotów wojskowych ani okrętów wojennych floty pomocniczej. Niniejsza dyrektywa – z wyjątkiem rozdziału 2 – nie ma zastosowania do innych statków lub statków powietrznych będących własnością państwa członkowskiego lub eksploatowanych przez państwo członkowskie i używanych w danym czasie wyłącznie w rządowej służbie niehandlowej.

3. Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do planowanej działalności podlegającej jurysdykcji lub kontroli państw członkowskich, która to działalność odbywa się na obszarach podlegających jurysdykcji krajowej, z wyjątkiem przepisów art. 8 ust. 6 niniejszej dyrektywy.

4. Niniejsza dyrektywa nie ma wpływu na zobowiązanie właściwych organów do przestrzegania ograniczeń nałożonych przez krajowe przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne oraz przez obowiązujące praktyki prawne w odniesieniu do tajemnicy handlowej i przemysłowej, włączając własność intelektualną oraz ochronę interesu publicznego.

ROZDZIAŁ 2

Morskie zasoby genetyczne i informacja cyfrowa o sekwencjach DNA z obszarów znajdujących się poza jurysdykcją krajową

Artykuł 4

Przepisy ogólne

1. Niniejszy rozdział ma zastosowanie wyłącznie do działalności związanej z morskimi zasobami genetycznymi i informacją cyfrową o sekwencjach DNA morskich zasobów genetycznych z obszarów znajdujących się poza jurysdykcją krajową, pobranych i generowanych od dnia XX [po wejściu w życie porozumienia BBNJ w odniesieniu do UE i jej państw członkowskich – Dz.U.: wstawić datę] r.

2. Niniejszy rozdział nie ma zastosowania do:

- a) połowów regulowanych mającym zastosowanie prawem międzynarodowym i działalności związanej z połowami; oraz
- b) ryb ani innych morskich zasobów biologicznych, o których wiadomo, że zostały złowione z obszarów znajdujących się poza jurysdykcją krajową podczas połowów i działalności związanej z połowami, chyba że takie ryby lub inne morskie zasoby biologiczne podlegają, zgodnie z częścią II porozumienia BBNJ, regulacjom dotyczącym ich wykorzystania.

Artykuł 5

Działalność dotycząca morskich zasobów genetycznych z obszarów znajdujących się poza jurysdykcją krajową

Zgodnie z Konwencją Narodów Zjednoczonych o prawie morza państwa członkowskie zapewniają, aby pobieranie *in situ* morskich zasobów genetycznych z obszarów znajdujących się poza jurysdykcją krajową prowadzono z należyтым poszanowaniem praw i prawnie uzasadnionych interesów państw nadbrzeżnych na obszarach podlegających ich jurysdykcji krajowej oraz z należyтым poszanowaniem interesów innych państw na obszarach znajdujących się poza jurysdykcją krajową. W tym celu państwa członkowskie współpracują ze sobą, w razie potrzeby, w tym przy użyciu systemu wymiany informacji BBNJ, w celu wdrożenia przepisów niniejszego rozdziału.

Artykuł 6

Powiadamianie o działalności związanej z morskimi zasobami genetycznymi i informacją cyfrową o sekwencjach DNA morskich zasobów genetycznych z obszarów znajdujących się poza jurysdykcją krajową

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby informacje wymienione w ust. 2 oraz wszelkie aktualizacje ust. 3 były przekazywane do systemu wymiany informacji BBNJ. Państwa członkowskie zapewniają koordynację między systemem wykorzystywanym do powiadamiania, o którym mowa w ust. 2, a innymi systemami powiadamiania przewidzianymi w innych przepisach Unii.

2. Sześć miesięcy przed pobieraniem *in situ* morskich zasobów genetycznych z obszarów znajdujących się poza jurysdykcją krajową przekazuje się do systemu wymiany informacji BBNJ następujące informacje:

- a) charakter i cele pobierania zasobów w tym, w stosownych przypadkach, wszelkie programy, których jest ono częścią;
- b) przedmiot badań lub, o ile jest to wiadome, morskie zasoby genetyczne, które mają być przedmiotem badania lub pobrania, oraz cele pobierania tych zasobów;
- c) obszary geograficzne, na których ma być prowadzone pobieranie;

- d) krótki opis metody i środków, które mają być wykorzystane do celów pobierania zasobów, w tym nazwa, pojemność, typ i klasa statków, sprzęt naukowy lub stosowane metody badawcze;
- e) informacje dotyczące wszelkich innych wkładów w proponowane główne programy;
- f) przewidywana data pierwszego pojawienia się i ostatecznego odpłynięcia statków badawczych lub, w stosownych przypadkach, rozmieszczenia sprzętu i jego usunięcia;
- g) nazwy instytucji sponsorujących oraz imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za projekt badawczy;
- h) możliwości dla naukowców ze wszystkich państw, a w szczególności dla naukowców z krajów rozwijających się, pod względem udziału w projekcie lub powiązania z projektem badawczym;
- i) zakres, w jakim uznaje się, że państwa będące stronami porozumienia BBNJ, które mogą potrzebować pomocy technicznej i zwracać się o taką pomoc, w szczególności państwa rozwijające się, powinny mieć możliwość uczestnictwa lub bycia reprezentowanym w projekcie badawczym;
- j) plan zarządzania danymi przygotowany zgodnie z zasadami otwartego i odpowiedzialnego zarządzania danymi z uwzględnieniem aktualnych praktyk międzynarodowych.

3. W przypadku istotnej zmiany informacji przekazanych do systemu wymiany informacji BBNJ przed planowanym pobraniem zasobów, do systemu wymiany informacji BBNJ przekazuje się zaktualizowane informacje w rozsądnym terminie i najpóźniej do czasu rozpoczęcia pobierania *in situ*, o ile jest to wykonalne.

4. Państwa członkowskie zapewniają, aby przekazano do systemu wymiany informacji BBNJ następujące informacje, wraz ze znormalizowanym identyfikatorem partii „BBNJ”, gdy tylko będą one dostępne, ale nie później niż w terminie jednego roku od czasu pobrania *in situ* morskich zasobów genetycznych z obszarów znajdujących się poza jurysdykcją krajową:

- a) repozytorium lub bazę danych, w której umieszczona jest lub będzie informacja cyfrowa o sekwencjach DNA morskich zasobów genetycznych;
- b) miejsca, w których są lub będą umieszczone lub przechowywane wszystkie pobrane *in situ* morskie zasoby genetyczne;
- c) sprawozdanie, w którym wyszczególniono obszar geograficzny, z którego pobrano morskie zasoby genetyczne, w tym informacje dotyczące szerokości i długości geograficznej oraz głębokości, z której pobrano te zasoby, oraz – w dostępnym zakresie – ustalenia wynikające z działalności;
- d) wszelkie niezbędne aktualizacje planu zarządzania danymi przewidzianego w ust. 2 lit. j).

5. Państwa członkowskie zapewniają, aby próbki morskich zasobów genetycznych i informacji cyfrowej o sekwencjach DNA morskich zasobów genetycznych z obszarów znajdujących się poza jurysdykcją krajową, które znajdują się w repozytoriach lub bazach danych objętych ich jurysdykcją, były możliwe do zidentyfikowania jako pochodzące z obszarów znajdujących się poza jurysdykcją krajową zgodnie z aktualną naukową praktyką międzynarodową i w zakresie, w jakim jest to wykonalne.

6. Państwa członkowskie zapewniają, aby repozytoria, w zakresie, w jakim jest to wykonalne, oraz bazy danych objęte ich jurysdykcją, przygotowywały co dwa lata sprawozdanie zbiorcze dotyczące dostępu do morskich zasobów genetycznych i informacji cyfrowej o sekwencjach DNA powiązanych z ich znormalizowanym identyfikatorem partii „BBNJ” oraz udostępniały

to sprawozdanie komitetowi ds. dostępu i podziału korzyści ustanowionemu na podstawie art. 15 porozumienia BBNJ.

7. W przypadku gdy morskie zasoby genetyczne z obszarów znajdujących się poza jurysdykcją krajową oraz, o ile jest to wykonalne, informacja cyfrowa o sekwencjach DNA takich zasobów podlegają wykorzystaniu, w tym komercjalizacji, przez osoby fizyczne lub prawne podlegające jurysdykcji państw członkowskich, te ostatnie zapewniają, aby do systemu wymiany informacji BBNJ przekazano następujące informacje, gdy tylko będą dostępne, w tym znormalizowany identyfikator partii „BBNJ” – o ile jest dostępny:

a) lokalizacja wyników wykorzystania zasobów, takie jak publikacje, przyznane patenty, o ile informacje takie są dostępne i w zakresie, w jakim jest to możliwe, oraz opracowane produkty;

b) o ile jest to możliwe, szczegółowe informacje na temat powiadomienia o morskich zasobach genetycznych poddanych wykorzystaniu przekazanego do systemu wymiany informacji BBNJ po ich pobraniu;

c) miejsce przechowywania oryginalnej próbki poddanej wykorzystaniu;

d) przewidywane formy dostępu do wykorzystywanych morskich zasobów genetycznych i informacji cyfrowej o sekwencjach DNA morskich zasobów genetycznych oraz plan zarządzania odnośnymi danymi;

e) po wprowadzeniu na rynek odnośnych produktów informacje dotyczące sprzedaży tych produktów oraz dalszych działań, o ile są dostępne.

8. W stosownych przypadkach i gdy jest to możliwe, w celu przygotowania i przedłożenia informacji określonych w ust. 2 i 4 państwa członkowskie mogą korzystać z platformy cyfrowej udostępnionej przez Komisję.

Artykuł 7

Umieszczanie morskich zasobów genetycznych i informacji cyfrowej o sekwencjach DNA morskich zasobów genetycznych

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby osoby fizyczne lub prawne podlegające ich jurysdykcji, które wykorzystują morskie zasoby genetyczne i informację cyfrową o sekwencjach DNA morskich zasobów genetycznych z obszarów znajdujących się poza jurysdykcją krajową, umieszczały te morskie zasoby genetyczne i informacje cyfrowe o sekwencjach DNA morskich zasobów genetycznych z obszarów znajdujących się poza jurysdykcją krajową, wraz z ich znormalizowanymi identyfikatorami partii „BBNJ”, w ogólnodostępnych repozytoriach i bazach danych, prowadzonych na szczeblu krajowym albo międzynarodowym, nie później niż trzy lata od rozpoczęcia takiego wykorzystania lub jak tylko będą one dostępne.

2. Państwa członkowskie zapewniają również, aby osoby fizyczne lub prawne, o których mowa w ust. 1, przekazywały właściwemu organowi potwierdzenia umieszczenia.

Jeżeli w wykorzystanie zasobów zaangażowanych jest wiele osób fizycznych lub prawnych, osoba odpowiedzialna za nadzór nad projektem badawczym przekazuje potwierdzenia umieszczenia właściwemu organowi w państwie członkowskim, w którym osoba odpowiedzialna za nadzór nad projektem badawczym ma siedzibę lub miejsce zamieszkania.

Jeżeli osoba odpowiedzialna za nadzór nad projektem badawczym nie ma siedziby lub miejsca zamieszkania w Unii, państwa członkowskie zapewniają, aby osoby fizyczne lub prawne podlegające ich jurysdykcji i zaangażowane w projekt badawczy wskazały osobę

uczestniczącą w danym projekcie badawczym, która ma siedzibę lub miejsce zamieszkania w państwie członkowskim, w celu przedstawienia właściwemu organowi potwierdzeń umieszczenia.

3. Państwa członkowskie zapewniają, m.in. poprzez koordynację, współpracę i wymianę istotnych informacji, aby informacje, o których mowa w ust. 1 i 2, były wymieniane w sposób uproszczony, bez nadmiernego zwiększania obciążenia administracyjnego właściwego organu lub właściwych organów lub osób fizycznych lub prawnych, które przedstawiają potwierdzenia umieszczenia.

ROZDZIAŁ 3

Oceny oddziaływania na środowisko

Artykuł 8

Przepisy ogólne

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby potencjalny wpływ na środowisko morskie planowanej działalności podlegającej ich jurysdykcji lub kontroli, która to działalność ma miejsce na obszarach znajdujących się poza jurysdykcją krajową, podlegał ocenie przed wydaniem przez właściwy organ lub właściwe organy decyzji zezwalającej na nią (zezwolenia na inwestycję) zgodnie z niniejszą dyrektywą.

2. Ocena, o której mowa w ust. 1, może zostać włączona do istniejących procedur państw członkowskich dotyczących udzielania zezwolenia na planowaną działalność.

3. Państwa członkowskie, których to dotyczy, mogą ustanowić, na zasadzie równej reprezentacji, wspólny organ w celu koordynacji i ułatwienia procedur oceny planowanej działalności podlegającej jurysdykcji lub kontroli państw członkowskich, która to działalność ma miejsce na obszarach znajdujących się poza jurysdykcją krajową, oraz w szczególności w celu przeprowadzenia konsultacji zgodnie z art. 11.

4. W przypadku gdy przeprowadzana jest ocena oddziaływania planowanej działalności na środowisko, państwa członkowskie uwzględniają, w miarę dostępności, wyniki odpowiednich strategicznych ocen oddziaływania na środowisko, w szczególności przeprowadzonych na podstawie art. 15.

5. Niniejszy rozdział nie ma zastosowania do planowanej działalności podlegającej jurysdykcji lub kontroli państw członkowskich, która to działalność ma miejsce na obszarach znajdujących się poza jurysdykcją krajową i ma znikomy lub przejściowy wpływ na środowisko morskie.

6. Niniejszy rozdział nie ma zastosowania do planowanej działalności podlegającej jurysdykcji lub kontroli państw członkowskich, która to działalność ma miejsce na obszarach znajdujących się poza jurysdykcją krajową, w przypadku gdy przeprowadzono w odniesieniu do niej wstępną kontrolę lub ocenę oddziaływania na środowisko zgodnie z wymogami określonymi w innych odpowiednich międzynarodowych instrumentach lub ramach prawnych lub w przypadku gdy tę kontrolę lub ocenę przeprowadziły odpowiednie organy międzynarodowe, regionalne, subregionalne lub sektorowe. W przypadku działalności, w odniesieniu do której ocenę oddziaływania na środowisko przeprowadzono zgodnie z wymogami innych odpowiednich instrumentów lub ram prawnych lub w przypadku gdy ocenę tę przeprowadziły odpowiednie organy światowe, regionalne, subregionalne lub sektorowe, państwa członkowskie zapewniają, aby spełnione zostały warunki określone w art. 29 ust. 4 porozumienia BBNJ. W takich przypadkach zainteresowane państwo członkowskie zapewnia publikację sprawozdania z oceny oddziaływania na środowisko za pośrednictwem systemu wymiany informacji BBNJ oraz monitorowanie danej działalności.

7. W odniesieniu do planowanej działalności podlegającej jurysdykcji lub kontroli państw członkowskich, która to działalność ma miejsce na obszarach podlegających jurysdykcji krajowej i może mieć znaczący wpływ na środowisko morskie na obszarach znajdujących się poza jurysdykcją krajową, państwa członkowskie stosują dyrektywę 2011/92/UE i inne odpowiednie akty prawne UE zawierające przepisy dotyczące ocen środowiskowych planowanej działalności. W odniesieniu do tej działalności państwa członkowskie terminowo udostępniają odpowiednie informacje za pośrednictwem systemu wymiany informacji BBNJ w trakcie procedury prowadzonej na podstawie dyrektywy 2011/92/UE i innych odpowiednich aktów prawnych UE, które zawierają przepisy dotyczące ocen środowiskowych planowanej działalności, oraz zapewniają monitorowanie działalności w sposób zgodny z wymogami tej dyrektywy i przepisami krajowymi.

Artykuł 9

Wstępna kontrola

1. Jeżeli planowana działalność może mieć większy niż znikomy lub przejściowy wpływ na środowisko morskie na obszarach znajdujących się poza jurysdykcją krajową lub skutki działalności są nieznane lub mało znane, państwo członkowskie, którego jurysdykcji lub kontroli podlega dana działalność, dokonuje wstępnej kontroli, aby ustalić, czy działalność ta może spowodować znaczne zanieczyszczenie lub znaczące i szkodliwe zmiany w środowisku morskim, a zatem podlega ocenie oddziaływania na środowisko.
2. Wstępną kontrolę należy przeprowadzić w rozsądnych ramach czasowych i musi być ona wystarczająco szczegółowa, aby państwo członkowskie mogło ocenić, czy ma uzasadnione podstawy do stwierdzenia, że planowana działalność może spowodować znaczne zanieczyszczenie lub znaczące i szkodliwe zmiany w środowisku morskim.
3. Przeprowadzając wstępną kontrolę, państwa członkowskie uwzględniają co najmniej opis planowanej działalności, w tym jej cel, lokalizację, czas trwania i częstotliwość, wstępną analizę potencjalnych skutków, w tym uwzględnienie skumulowanego oddziaływania oraz, w stosownych przypadkach, rozwiązań alternatywnych dla planowanej działalności.
4. Do celów wstępnej kontroli państwa członkowskie uwzględniają co najmniej następujące czynniki:
 - a) rodzaj planowanej działalności, technologię wykorzystywaną na potrzeby działalności i sposób, w jaki ma być ona prowadzona;
 - b) czas trwania planowanej działalności;
 - c) lokalizację planowanej działalności;
 - d) cechy charakterystyczne i ekosystem lokalizacji planowanej działalności (w tym obszary szczególnie istotne pod względem ekologicznym lub biologicznym bądź obszary szczególnie narażone);
 - e) potencjalny wpływ planowanej działalności, w tym potencjalne skumulowane oddziaływanie oraz potencjalne skutki na obszarach podlegających jurysdykcji krajowej;
 - f) zakres, w jakim skutki planowanej działalności są nieznane lub mało znane;
 - g) inne istotne czynniki ekologiczne lub biologiczne.
5. Jeżeli w wyniku wstępnej kontroli okaże się, że planowana działalność może spowodować znaczne zanieczyszczenie lub znaczące i szkodliwe zmiany w środowisku morskim, przeprowadza się ocenę oddziaływania na środowisko zgodnie z przepisami niniejszego rozdziału.

6. Właściwy organ podejmuje decyzję w sprawie wstępnej kontroli na podstawie czynników, o których mowa w ust. 4. Decyzję w sprawie wstępnej kontroli, zawierającą główne powody, dla których wymaga się lub nie wymaga oceny oddziaływania na środowisko w odniesieniu do istotnych czynników wymienionych w ust. 4, podaje się do wiadomości społeczeństwa, w tym za pośrednictwem systemu wymiany informacji BBNJ.

7. Jeżeli po opublikowaniu decyzji w sprawie wstępnej kontroli, o której mowa w ust. 6, strona porozumienia BBNJ lub organ naukowo-techniczny BBNJ w terminie 40 dni po opublikowaniu decyzji w sprawie wstępnej kontroli zgłosi jakiegokolwiek zastrzeżenia lub zalecenia w odniesieniu do ustalenia, że planowana działalność nie może spowodować znacznego zanieczyszczenia ani znaczących i szkodliwych zmian w środowisku morskim, państwo członkowskie, które dokonało takiego ustalenia, uwzględni te zastrzeżenia. W związku z tym państwo członkowskie może dokonać przeglądu swoich ustaleń.

Artykuł 10

Ustalanie zakresu i sprawozdawczość

1. W przypadku gdy w odniesieniu do planowanej działalności przeprowadzona ma zostać ocena oddziaływania na środowisko, państwa członkowskie zapewniają sporządzenie sprawozdania z oceny oddziaływania na środowisko.

2. Sprawozdanie z oceny oddziaływania na środowisko opiera się na opinii na temat jego zakresu wydanej przez właściwy organ.

3. Właściwy organ wydaje opinię, o której mowa w ust. 2, uwzględniając najlepsze dostępne badania i informacje naukowe oraz, w miarę dostępności, stosowną wiedzę tradycyjną ludów tubylczych i społeczności lokalnych, a także informacje na temat najważniejszego wpływu na środowisko oraz oddziaływań powiązanych planowanej działalności, takich jak skutki ekonomiczne, społeczne, kulturalne oraz wpływ na zdrowie ludzi, w tym potencjalne skumulowane oddziaływanie oraz oddziaływanie na obszarach podlegających jurysdykcji krajowej, a także rozsądne rozwiązania alternatywne dla planowanej działalności.

4. Sprawozdanie z oceny oddziaływania na środowisko, o którym mowa w ust. 1, zawiera co najmniej następujące informacje:

a) opis planowanej działalności, w tym jej lokalizację;

b) opinię wydaną zgodnie z ust. 3;

c) wyjściową ocenę środowiska morskiego, na które może mieć wpływ planowana działalność;

d) opis potencjalnego wpływu planowanej działalności, w tym potencjalnego skumulowanego oddziaływania oraz wszelkiego wpływu działalności na obszary podlegające jurysdykcji krajowej;

e) opis środków zapobiegania, łagodzenia i zarządzania;

f) opis przypadków niepewności oraz luk w wiedzy;

g) informacje na temat procesu konsultacji publicznych;

h) opis rozważanych uzasadnionych rozwiązań alternatywnych dla planowanej działalności;

i) opis działań następczych, w tym plan zarządzania środowiskowego, które mają zostać wdrożone podczas realizacji i prowadzenia działalności;

j) podsumowanie o charakterze nietechnicznym informacji, o których mowa w lit. a)–i).

5. W celu zapewnienia kompletności i wysokiej jakości sprawozdań z oceny oddziaływania na środowisko państwa członkowskie zapewniają, aby sprawozdania były przygotowywane przez ekspertów posiadających odpowiednie kompetencje oraz aby właściwe organy dysponowały wystarczającą wiedzą fachową do zbadania tych sprawozdań lub miały do niej dostęp w razie potrzeby.

Artykuł 11

Konsultacje

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby w rozsądnych ramach czasowych następujące informacje były podawane do wiadomości społeczeństwa, w tym za pośrednictwem systemu wymiany informacji BBNJ i Sekretariatu BBNJ:

- a) sprawozdanie z oceny oddziaływania na środowisko, o którym mowa w art. 10 ust. 1;
- b) wniosek o zezwolenie na prowadzenie planowanej działalności;
- c) fakt, że planowana działalność jest przedmiotem oceny oddziaływania na środowisko;
- d) szczegółowe dane dotyczące właściwych organów odpowiedzialnych za podejmowanie decyzji o zezwoleniu na prowadzenie działalności, organów, od których można uzyskać istotne informacje, organów, do których można przekazywać uwagi lub pytania oraz informacje o harmonogramie ich przekazywania;
- e) wskazanie czasu i miejsc, w których zostaną udostępnione istotne informacje, oraz środków, za pomocą których zostaną one udostępnione;
- f) szczegóły ustaleń dotyczących udziału społeczeństwa zgodnie z ust. 4.

2. Strony porozumienia BBNJ, w szczególności strony nadbrzeżne sąsiadujące z planowaną działalnością i wszelkie inne strony sąsiadujące z planowaną działalnością, oraz zainteresowana społeczność otrzymują wczesne i skuteczne możliwości udziału w procedurach wydawania zezwoleń na prowadzenie planowanej działalności, o których mowa w art. 12 ust. 2, i w tym celu są uprawnione do wyrażania uwag i opinii przed podjęciem decyzji o zezwoleniu na prowadzenie planowanej działalności, kiedy właściwy organ lub właściwe organy dysponują wszystkimi opcjami.

3. Do celów ust. 2 państwa członkowskie określają strony, na które działalność wywiera potencjalnie największy wpływ, biorąc pod uwagę charakter i potencjalne skutki planowanej działalności dla środowiska morskiego. Strony te obejmują:

- a) państwa nadbrzeżne, w przypadku których można w sposób uzasadniony przyjąć, że planowana działalność wpłynie na wykonywanie przez nich suwerennych praw do prowadzenia poszukiwań, eksploatacji i ochrony zasobów naturalnych oraz zarządzania tymi zasobami;
- b) strony, w których w zakresie planowanej działalności prowadzona jest działalność człowieka, w tym działalność gospodarcza, co do której można w sposób uzasadniony przyjąć, że wpłynie na nią planowana działalność.

4. Państwa członkowskie dokonują szczegółowych ustaleń dotyczących informowania zainteresowanych stron, o których mowa w ust. 2, oraz ustalają rozsądne ramy czasowe konsultacji z zainteresowanymi stronami, o których mowa w ust. 2, przy czym przedmiotowe ramy czasowe nie mogą być krótsze niż 30 dni ani dłuższe niż 85 dni. W tym zakresie państwa członkowskie mogą korzystać z istniejących ustaleń wynikających z dyrektywy 2011/92/UE i innych odpowiednich aktów prawnych UE, które zawierają przepisy dotyczące ocen środowiskowych planowanej działalności.

5. Państwa członkowskie zapewniają, aby wyniki konsultacji, w tym odpowiednie uwagi i opinie wyrażone przez strony i zainteresowaną społeczność, jak również te przedstawione przez organ naukowo-techniczny BBNJ, były należycie uwzględniane w procesie decyzyjnym.

Artykuł 12

Podejmowanie decyzji

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwy organ lub właściwe organy podjęły decyzję o zezwoleniu na prowadzenie planowanej działalności, jeżeli, uwzględniając środki łagodzenia lub zarządzania, ustaliły, że podjęto wszelkie racjonalne starania w celu zapewnienia, aby planowaną działalność prowadzono w sposób gwarantujący zapobieganie znaczącemu niekorzystnemu oddziaływaniu na środowisko morskie.

2. Decyzja o zezwoleniu na prowadzenie planowanej działalności opiera się na wynikach konsultacji, o których mowa w art. 11, i zawiera co najmniej następujące elementy:

a) wnioski właściwego organu dotyczące prawdopodobnego znaczącego wpływu planowanej działalności na środowisko morskie oraz główne powody wydania zezwolenia;

b) wszelkie warunki dołączone do decyzji, opis wszelkich cech planowanej działalności lub środków przewidzianych w celu uniknięcia lub ograniczenia znacznego zanieczyszczenia lub znaczących i szkodliwych zmian w środowisku morskim lub zapobieżenia wystąpieniu takiego zanieczyszczenia lub takich zmian, jak również środków monitorowania. W stosownych przypadkach środki te można włączyć do planu zarządzania środowiskowego.

3. W decyzji o odmowie wydania zezwolenia na prowadzenie planowanej działalności podaje się główne powody odmowy wydania zezwolenia.

4. Po podjęciu decyzji o zezwoleniu lub odmowie wydania zezwolenia na prowadzenie planowanej działalności państwa członkowskie niezwłocznie zapewniają, aby decyzja ta została podana do wiadomości społeczeństwa, w tym za pośrednictwem systemu wymiany informacji BBNJ i Sekretariatu BBNJ. W tym celu państwa członkowskie udostępniają uwagi i opinie otrzymane podczas konsultacji, o których mowa w art. 11, oraz opis sposobu, w jaki uwzględniono wspomniane uwagi i opinie lub w inny sposób się do nich odniesiono.

Artykuł 13

Monitorowanie

1. Korzystając z najlepszych dostępnych badań i informacji naukowych oraz, w miarę dostępności, stosownej wiedzy tradycyjnej ludów tubylczych i społeczności lokalnych, państwa członkowskie monitorują wpływ działalności, na którą wydano zezwolenie, na obszarach znajdujących się poza jurysdykcją krajową w celu ustalenia, czy działalność ta może spowodować zanieczyszczenie środowiska morskiego lub znaczące i szkodliwe zmiany w środowisku morskim. W szczególności każde państwo członkowskie monitoruje wpływ na środowisko i wszelkie oddziaływania powiązane – takie jak skutki ekonomiczne, społeczne i kulturalne oraz wpływ na zdrowie ludzi – działalności, na którą wydano zezwolenie i która podlega jurysdykcji lub kontroli państwa członkowskiego, zgodnie z warunkami określonymi w decyzji o zezwoleniu na prowadzenie planowanej działalności.

2. W przypadku gdy państwo członkowskie sprawujące jurysdykcję lub kontrolę nad działalnością, na którą wydano zezwolenie, stwierdzi znaczące i szkodliwe zmiany w środowisku morskim, których nie przewidziano w ocenie oddziaływania na środowisko, pod względem ich charakteru lub wagi, albo które wynikają z naruszenia któregokolwiek z warunków, o których mowa w art. 12 ust. 2 lit. b), lub w przypadku gdy strona

porozumienia BBNJ lub organ naukowo-techniczny BBNJ zgłosi jakiegokolwiek zastrzeżenia lub zalecenia, dane państwo członkowskie dokonuje przeglądu swojej decyzji. W tym celu państwo członkowskie:

- a) nakłada wymóg zaproponowania i wdrożenia środków w celu zapobiegania temu oddziaływaniu, łagodzenia go lub zarządzania nim lub w razie potrzeby podejmuje inne niezbędne działania lub wstrzymuje prowadzenie działalności; oraz
- b) dokonuje terminowej oceny wszelkich środków wdrożonych lub działań podjętych na podstawie lit. a).

W takim przypadku państwa członkowskie niezwłocznie powiadamiają Konferencję Stron BBNJ, inne strony porozumienia BBNJ i zainteresowaną społeczność, w tym za pośrednictwem systemu wymiany informacji BBNJ.

3. Państwa członkowskie okresowo, ale nie rzadziej niż co trzy lata, publikują sprawozdanie na temat skutków działalności, na którą wydano zezwolenie, oraz wyników monitorowania wymaganego na mocy ust. 1.

4. Państwa członkowskie zapewniają, aby następujące informacje były podawane do wiadomości społeczeństwa, w tym za pośrednictwem systemu wymiany informacji BBNJ:

- a) sprawozdania z monitorowania;
- b) sprawozdania z przeglądu skutków działalności, na którą wydano zezwolenie;
- c) w przypadku zmiany decyzji o zezwoleniu na prowadzenie działalności – nowo podjęte decyzje, w tym informacje, o których mowa w art. 12 ust. 2.

Artykuł 14

Dostęp do wymiaru sprawiedliwości

Państwa członkowskie zapewniają, aby zgodnie z odpowiednim krajowym systemem prawnym członkowie zainteresowanej społeczności mieli dostęp do procedury odwoławczej przed sądem lub innym niezależnym i bezstronnym organem ustanowionym na mocy ustawy w celu zakwestionowania materialnej lub proceduralnej legalności decyzji, działań lub zaniechań na mocy art. 8–13.

Artykuł 15

Strategiczna ocena oddziaływania na środowisko w odniesieniu do planów i programów

Państwa członkowskie mogą przeprowadzić, indywidualnie lub we współpracy z innymi państwami członkowskimi lub innymi stronami porozumienia BBNJ, strategiczne oceny oddziaływania na środowisko w odniesieniu do planów i programów dotyczących planowanej działalności podlegającej ich jurysdykcji lub kontroli, która to działalność ma miejsce na obszarach znajdujących się poza jurysdykcją krajową, w celu oceny potencjalnego wpływu takich planów lub programów na środowisko morskie. W przypadku gdy dyrektywa 2001/42/WE przewiduje obowiązek przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, przy przeprowadzaniu takich ocen państwa członkowskie przestrzegają przepisów tej dyrektywy.

ROZDZIAŁ 4

Środki takie jak narzędzia zarządzania obszarowego, w tym morskie obszary chronione

Artykuł 16

Wniosek dotyczący ustanowienia narzędzi zarządzania obszarowego

1. Państwa członkowskie, niezależnie od tego, czy działają indywidualnie czy zbiorowo, przesyłają Komisji projekt wniosku na podstawie art. 19 porozumienia BBNJ lub projekt środka nadzwyczajnego na podstawie art. 24 ust. 3 tego porozumienia przed przedłożeniem go Sekretariatowi BBNJ. Po otrzymaniu wniosku Komisja informuje o tym wszystkie państwa członkowskie i udostępnia projekt wniosku. Jeżeli inne państwa członkowskie mają uwagi, przedkładają te uwagi Komisji w terminie 30 dni od otrzymania projektu wniosku lub wcześniej, jeżeli uzasadniają to środki nadzwyczajne. Komisja przesyła otrzymane uwagi pozostałym państwom członkowskim.

2. Komisja przedstawia wstępną ocenę projektu wniosku lub projektu środków nadzwyczajnych otrzymanych na podstawie ust. 1, zanim państwa członkowskie przedłożą Sekretariatowi BBNJ jakikolwiek wniosek lub projekt wniosku. Celem wstępnej oceny jest pomoc w ustaleniu, czy należy przedłożyć wniosek lub środek nadzwyczajny, w imieniu Unii lub Unii i jej państw członkowskich.

3. Komisja przedstawia wstępną ocenę tego, czy projekt wniosku lub projekt środka nadzwyczajnego otrzymany na podstawie ust. 1 powinien zostać przedłożony Sekretariatowi BBNJ przez Komisję w imieniu Unii. W oczekiwaniu na taką wstępną ocenę i jeżeli ze wstępnej oceny wynika, że wniosek należy złożyć w imieniu Unii, państwa członkowskie nie przedkładają Sekretariatowi BBNJ wniosku lub środka nadzwyczajnego, o których mowa w ust. 1.

Artykuł 17

Treść wniosków

1. Wnioski na podstawie art. 19 porozumienia BBNJ dotyczące ustanowienia narzędzi zarządzania obszarowego, w tym morskich obszarów chronionych, lub środka nadzwyczajnego na podstawie art. 24 ust. 3 tego porozumienia formułuje się na podstawie najlepszych dostępnych badań i informacji naukowych oraz, w miarę dostępności, stosownej wiedzy tradycyjnej ludów tubylczych i społeczności lokalnych z uwzględnieniem zasady ostrożnego zarządzania zasobami i podejścia ekosystemowego.

2. W stosownych przypadkach w sprawie opracowywania wniosków, o których mowa w niniejszym rozdziale, przeprowadza się konsultacje z zainteresowanymi stronami, w tym z państwami oraz organami światowymi, regionalnymi, subregionalnymi i sektorowymi, a także ze społeczeństwem obywatelskim, środowiskiem naukowym, sektorem prywatnym, ludami tubylczymi i społecznościami lokalnymi.

3. Wnioski zawierają następujące kluczowe elementy w odniesieniu do zidentyfikowanego obszaru, którego dotyczy wniosek:

a) opis geograficzny lub przestrzenny zidentyfikowanego obszaru z wykorzystaniem kryteriów orientacyjnych określonych w załączniku I do porozumienia BBNJ;

b) informacje na temat wszelkich kryteriów określonych w załączniku I do porozumienia BBNJ;

c) działalność człowieka prowadzona na zidentyfikowanym obszarze, w tym sposoby wykorzystywania tego obszaru przez ludy tubylcze i społeczności lokalne, oraz ich ewentualny wpływ;

d) opis stanu środowiska morskiego i różnorodności biologicznej;

- e) opis celów ochrony i, w stosownych przypadkach, celów zrównoważonego wykorzystywania, które mają być przyjęte w przypadku danego obszaru;
 - f) projekt planu zarządzania obejmujący proponowane środki i przedstawiający proponowane działania w zakresie monitorowania, badań i przeglądu na rzecz osiągnięcia określonych celów;
 - g) ewentualny okres, na jaki mają być ustanowione obszar i środki objęte wnioskiem;
 - h) informacje na temat wszelkich ewentualnych konsultacji przeprowadzonych z państwami, w tym sąsiadującymi państwami nadbrzeżnymi lub odpowiednimi organami światowymi, regionalnymi, subregionalnymi i sektorowymi;
 - i) informacje dotyczące narzędzi zarządzania obszarowego – w tym morskich obszarów chronionych – wdrażanych na podstawie odpowiednich instrumentów i ram prawnych oraz pod egidą właściwych organów światowych, regionalnych, subregionalnych i sektorowych;
 - j) istotne informacje naukowe oraz stosowna wiedza tradycyjna ludów tubylczych i społeczności lokalnych, gdy jest dostępna.
4. Państwa członkowskie dążą do współpracy i wymiany informacji na temat wniosków, w tym elementów wymienionych w ust. 3.

Artykuł 18

Wdrażanie

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby działalność podlegająca ich jurysdykcji lub kontroli, która to działalność ma miejsce na obszarach znajdujących się poza jurysdykcją krajową, była zgodna z decyzjami Konferencji Stron przyjętymi na podstawie części III porozumienia BBNJ.
2. W stosownych przypadkach państwa członkowskie propagują przyjmowanie środków na mocy odpowiednich instrumentów i ram prawnych oraz wśród właściwych organów światowych, regionalnych, subregionalnych i sektorowych, których są członkami, w celu wsparcia wdrożenia decyzji i zaleceń wydanych przez Konferencję Stron na podstawie części III porozumienia BBNJ.

Artykuł 19

Udział społeczeństwa

Państwa członkowskie zapewniają, aby społeczeństwo miało możliwość uczestniczenia w przygotowywaniu wniosków dotyczących ustanowienia narzędzi zarządzania obszarowego, w tym morskich obszarów chronionych, na podstawie art. 15, zgodnie z wymogami art. 6 i 7 dyrektywy 2001/42/WE.

Rozdział 5

Przepisy końcowe

Artykuł 20

Właściwe organy

1. Do dnia **xx** [termin transpozycji minus cztery miesiące – datę uzupełnia Urząd Publikacji] r. państwa członkowskie wskażą właściwe organy, które będą wykonywać obowiązki określone w rozdziałach 2–5 niniejszej dyrektywy, i powiadomią o nich Komisję.

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy wykonujące obowiązki wynikające z niniejszej dyrektywy dysponowały wystarczającą liczbą wykwalifikowanych pracowników oraz wystarczającymi zasobami finansowymi, technicznymi i technologicznymi do skutecznego wykonywania swoich zadań.

Artykuł 21

Ocena, sprawozdawczość i przegląd

1. Do dnia [5 lat po wejściu w życie niniejszej dyrektywy – datę uzupełnia Urząd Publikacji] r. Komisja przedłoży Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie, w którym oceni, w jakim zakresie państwa członkowskie przyjęły środki niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Państwa członkowskie przekazują Komisji informacje niezbędne do przygotowania tego sprawozdania.

2. Do dnia [3 lata po terminie określonym w ust. 1 – datę uzupełnia Urząd Publikacji] r. Komisja przeprowadzi ocenę skutków niniejszej dyrektywy [uwzględniając również wszelkie zmiany w ramach porozumienia BBNJ] i przedłoży sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie. Państwa członkowskie przekazują Komisji informacje niezbędne do przygotowania tego sprawozdania, w tym podsumowanie wykonania niniejszej dyrektywy i podjętych działań, a także dane statystyczne, ze szczególnym uwzględnieniem ocen oddziaływania na środowisko przeprowadzanych na podstawie rozdziału 3. W razie potrzeby sprawozdaniu temu towarzyszyć będzie wniosek ustawodawczy.

Artykuł 22

Transpozycja

1. Państwa członkowskie przyjmują i publikują, najpóźniej do dnia [6 miesięcy po wejściu w życie – datę uzupełni Urząd Publikacji] r., przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów.

Państwa członkowskie stosują te przepisy od dnia [...]. r.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy im w dniu ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określane są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 23

Wejście w życie

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 24

Adresaci

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w Brukseli dnia r.

*W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodnicząca*

*W imieniu Rady
Przewodniczący*

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH I CYFROWYCH REGULACJI

SPIS TREŚCI

1.	KONTEKST WNIOSKU.....	1
•	Przyczyny i cele wniosku.....	1
•	Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki.....	3
•	Spójność z innymi politykami Unii	4
2.	PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ.....	4
•	Podstawa prawna.....	4
•	Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)	5
•	Proporcjonalność.....	6
•	Wybór instrumentu.....	6
3.	WYNIKI OCEN EX POST, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW.....	6
•	Oceny ex post/oceny adekwatności obowiązującego prawodawstwa	6
•	Konsultacje z zainteresowanymi stronami.....	6
•	Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej.....	6
•	Ocena skutków	6
•	Sprawność regulacyjna i uproszczenie.....	7
•	Prawa podstawowe.....	7
4.	WPŁYW NA BUDŻET	7
5.	ELEMENTY FAKULTATYWNE	8
•	Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania	8
•	Dokumenty wyjaśniające (w przypadku dyrektyw).....	8
•	Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku.....	8
1.	STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY	4
1.1.	Tytuł wniosku/inicjatywy	4
1.2.	Obszary polityki, których dotyczy wniosek/inicjatywa.....	4
1.3.	Cel(e).....	4
1.3.1.	Cel(e) ogólny(-e).....	4
1.3.2.	Cel(e) szczegółowy(-e)	4
1.3.3.	Oczekiwane wyniki i wpływ	4
1.3.4.	Wskaźniki dotyczące realizacji celów	5
1.4.	Wniosek/inicjatywa dotyczy:.....	5
1.5.	Uzasadnienie wniosku/inicjatywy.....	5

1.5.1.	Potrzeby, które należy zaspokoić w perspektywie krótko- lub długoterminowej, w tym szczegółowy terminarz przebiegu realizacji inicjatywy	5
1.5.2.	Wartość dodana z tytułu zaangażowania Unii Europejskiej (może wynikać z różnych czynników, na przykład korzyści koordynacyjnych, pewności prawa, większej efektywności lub komplementarności). Na potrzeby tej sekcji „wartość dodaną z tytułu zaangażowania Unii Europejskiej” należy rozumieć jako wartość wynikającą z unijnej interwencji, wykraczającą poza wartość, która zostałaby wytworzona przez same państwa członkowskie.	6
1.5.3.	Główne wnioski wyciągnięte z podobnych działań	7
1.5.4.	Spójność z wieloletnimi ramami finansowymi oraz możliwa synergia z innymi właściwymi instrumentami	7
1.5.5.	Ocena różnych dostępnych możliwości finansowania, w tym możliwości przegrupowania środków	8
1.6.	Czas trwania wniosku/inicjatywy i jego/jej wpływu finansowego	10
1.7.	Planowane metody wykonania budżetu	10
2.	ŚRODKI ZARZĄDZANIA	12
2.1.	Zasady nadzoru i sprawozdawczości	12
2.2.	System zarządzania i kontroli	12
2.2.1.	Uzasadnienie dla proponowanych metod wykonania budżetu, mechanizmów finansowania wykonania, sposobów dokonywania płatności i strategii kontroli	12
2.2.2.	Informacje dotyczące zidentyfikowanego ryzyka i systemów kontroli wewnętrznej ustanowionych w celu jego ograniczenia	12
2.2.3.	Oszacowanie i uzasadnienie efektywności kosztowej kontroli (relacja kosztów kontroli do wartości zarządzanych funduszy powiązanych) oraz ocena prawdopodobnego ryzyka błędu (przy płatności i przy zamykaniu)	12
2.3.	Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom	12
3.	SZACUNKOWY WPŁYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY	13
3.1.	Działy wieloletnich ram finansowych i linie budżetowe po stronie wydatków, na które wniosek/inicjatywa ma wpływ	13
3.2.	Szacunkowy wpływ finansowy wniosku na środki	14
3.2.1.	Podsumowanie szacunkowego wpływu na środki operacyjne	14
3.2.1.1.	Środki z uchwalonego budżetu	14
3.2.2.	Szacowany produkt finansowany ze środków operacyjnych (nie wypełniać w przypadku agencji zdecentralizowanych)	17
3.2.3.	Podsumowanie szacunkowego wpływu na środki administracyjne	19
3.2.3.1.	Środki z uchwalonego budżetu	19
3.2.4.	Szacowane zapotrzebowanie na zasoby ludzkie	19
3.2.4.1.	Finansowane z uchwalonego budżetu	19
3.2.5.	Przegląd szacowanego wpływu na inwestycje związane z technologiami cyfrowymi ²⁰	
3.2.6.	Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi	21

3.2.7.	Udział osób trzecich w finansowaniu	21
3.3.	Szacunkowy wpływ na dochody	21
4.	WYMIAR CYFROWY.....	22
4.1.	Wymogi cyfrowe.....	22
4.2.	Dane	25
4.3.	Rozwiązania cyfrowe	28
4.4.	<i>Ocena interoperacyjności</i>	29
4.5.	Środki wspierające cyfrowe wdrażanie.....	31

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy

Wniosek dotyczący dyrektywy wdrażającej zobowiązania wynikające z porozumienia BBNJ w zakresie zapewnienia ochrony i zrównoważonego wykorzystywania morskiej różnorodności biologicznej na obszarach znajdujących się poza jurysdykcją krajową.

1.2. Obszary polityki, których dotyczy wniosek/inicjatywa

Ochrona środowiska

1.3. Cel(e)

1.3.1. *Cel(e) ogólny(-e)*

Celem inicjatywy jest zapewnienie wdrożenia porozumienia BBNJ w UE w jednolity sposób transponujący do porządku prawnego UE obowiązki wynikające z porozumienia w obszarach związanych z ochroną środowiska i morskimi zasobami genetycznymi, a tym samym uniknięcie wybierania sądu ze względu na możliwość korzystniejszego rozstrzygnięcia sprawy (ang. *forum-shopping*) w UE, co doprowadzi do szybszego wydawania pozwoleń i uproszczenia procedur administracyjnych.

1.3.2. *Cel(e) szczegółowy(-e)*

Zapewnienie, aby naukowcy z UE, zwłaszcza pracujący w funkcjonujących w całej UE zespołach zajmujących się morskimi zasobami genetycznymi z obszarów znajdujących się poza jurysdykcją krajową, nie ponosili niepotrzebnych obciążeń prawnych mogących wynikać z nierównomiernego wdrażania zobowiązań międzynarodowych wynikających z porozumienia BBNJ w UE.

Zapewnienie, aby potencjalne oddziaływanie na środowisko morskie planowanej działalności podlegającej jurysdykcji lub kontroli państw członkowskich, która to działalność jest prowadzona na obszarach znajdujących się poza jurysdykcją krajową, oceniano przed udzieleniem zezwolenia na działalność przez właściwy organ.

Zapewnienie, aby wnioski dotyczące ustanowienia narzędzi zarządzania obszarowego, w tym morskich obszarów chronionych, były formułowane w oparciu o najlepsze dostępne badania i informacje naukowe oraz, w miarę dostępności, stosowną wiedzę tradycyjną ludów tubylczych i społeczności lokalnych, z uwzględnieniem zasady ostrożnego zarządzania zasobami i podejścia ekosystemowego, wyłącznie po konsultacji z zainteresowanymi stronami.

1.3.3. *Oczekiwane wyniki i wpływ*

Niniejszy wniosek wdrażający porozumienie BBNJ w UE w jednolity sposób ma na celu zapewnienie ochrony i zrównoważonego wykorzystywania morskiej różnorodności biologicznej na obszarach znajdujących się poza jurysdykcją krajową („BBNJ”). Jest to jeden z kluczowych priorytetów UE, który jest zgodny z celami Europejskiego Zielonego Ładu i wspólnego komunikatu w sprawie unijnego programu międzynarodowego zarządzania oceanami.

Realizacja zobowiązań wynikających z porozumienia BBNJ pomoże również osiągnąć cele i założenia określone w globalnych ramach różnorodności biologicznej

z Kunmingu/Montrealu (przyjętych w ramach Konwencji o różnorodności biologicznej), w szczególności celu, jakim jest zapewnienie do 2030 r. skutecznej ochrony co najmniej 30 % światowych gruntów, wód śródlądowych, obszarów przybrzeżnych i oceanów oraz zarządzania nimi. Pomoże to również osiągnąć cele unijnej strategii na rzecz bioróżnorodności 2030, do których należy m.in. przywrócenie dobrego stanu środowiska ekosystemów morskich.

Dzięki wdrożeniu porozumienia BBNJ niniejszy wniosek stworzy równe warunki działania w UE dla podmiotów gospodarczych prowadzących działalność na obszarach znajdujących się poza jurysdykcją krajową, w odniesieniu do których należy przeprowadzić ocenę oddziaływania na środowisko, oraz dla naukowców i podmiotów prawnych pracujących z morskimi zasobami genetycznymi i informacjami cyfrowymi o sekwencjach DNA morskich zasobów genetycznych z obszarów znajdujących się poza jurysdykcją krajową.

1.3.4. *Wskaźniki dotyczące realizacji celów*

Należy wskazać wskaźniki stosowane do monitorowania postępów i osiągnięć.

Transpozycja obowiązków zawartych w niniejszym wniosku do prawa krajowego przez państwa członkowskie UE.

W niniejszym wniosku określono obowiązki wynikające z porozumienia BBNJ, które mogą mieć wpływ na jednolity rynek UE – w szczególności na podmioty prowadzące działalność na obszarach znajdujących się poza jurysdykcją krajową, w odniesieniu do których należy przeprowadzić ocenę oddziaływania na środowisko, oraz na naukowców pracujących z morskimi zasobami genetycznymi i informacjami cyfrowymi o sekwencjach DNA – w celu zapewnienia równych warunków działania. W związku z tym pierwszym sposobem oceny wyników jest monitorowanie, czy państwa członkowskie UE wdrażają dyrektywę w terminie wskazanym w dyrektywie (sześć miesięcy od jej wejścia w życie).

1.4. **Wniosek/inicjatywa dotyczy:**

- nowego działania
- nowego działania, będącego następstwem projektu pilotażowego/działania przygotowawczego²²
- przedłużenia bieżącego działania
- połączenia lub przekształcenia co najmniej jednego działania pod kątem innego/nowego działania

1.5. **Uzasadnienie wniosku/inicjatywy**

1.5.1. *Potrzeby, które należy zaspokoić w perspektywie krótko- lub długoterminowej, w tym szczegółowy terminarz przebiegu realizacji inicjatywy*

Istnieją trzy rodzaje potrzeb, które odpowiadają celom krótko-, średnio- i długoterminowym.

Potrzeby krótkoterminowe:

Najpóźniej cztery miesiące przed terminem transpozycji państwa członkowskie muszą wskazać właściwe organy wykonujące obowiązki określone w rozdziałach 2–

²² O którym mowa w art. 58 ust. 2 lit. a) lub b) rozporządzenia finansowego.

5 dyrektywy i powiadomić o nich Komisję. Państwa członkowskie muszą zapewnić, aby właściwe organy wykonujące obowiązki wynikające z niniejszej dyrektywy dysponowały wystarczającą liczbą wykwalifikowanych pracowników oraz wystarczającymi zasobami finansowymi, technicznymi i technologicznymi do skutecznego wykonywania swoich zadań.

Państwa członkowskie zostały zobowiązane do przyjęcia i publikacji, najpóźniej w dniu przypadającym sześć miesięcy po wejściu w życie niniejszej dyrektywy, przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do wykonania dyrektywy. Muszą one niezwłocznie przekazać Komisji tekst tych przepisów. Państwa członkowskie są zobowiązane przekazać Komisji tekst podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinie objętej dyrektywą.

Potrzeby średnioterminowe:

Państwa członkowskie zostały zobowiązane do przekazania Komisji informacji niezbędnych do przygotowania sprawozdania dla Parlamentu Europejskiego i Rady, w którym Komisja ocenia, w jakim zakresie państwa członkowskie wdrożyły środki niezbędne do zapewnienia zgodności z dyrektywą.

Państwa członkowskie muszą dostarczyć Komisji informacje niezbędne do przygotowania sprawozdania dla Parlamentu Europejskiego i Rady oceniającego wpływ dyrektywy, w tym podsumowanie wdrożenia dyrektywy i podjętych działań, a także dane statystyczne, ze szczególnym uwzględnieniem ocen oddziaływania na środowisko przeprowadzanych na mocy rozdziału 3.

Potrzeby długoterminowe:

Najpóźniej pięć lat po wejściu w życie dyrektywy Komisja jest obowiązana przedłożyć Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie oceniające, w jakim zakresie państwa członkowskie wdrożyły środki niezbędne do zapewnienia zgodności z dyrektywą.

Najpóźniej osiem lat po wejściu w życie dyrektywy Komisja musi przeprowadzić ocenę skutków dyrektywy [uwzględniając również wszelkie zmiany w ramach porozumienia BBNJ] i przedłożyć sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie. W razie potrzeby sprawozdaniu temu towarzyszyć musi wniosek ustawodawczy.

- 1.5.2. *Wartość dodana z tytułu zaangażowania Unii Europejskiej (może wynikać z różnych czynników, na przykład korzyści koordynacyjnych, pewności prawa, większej efektywności lub komplementarności). Na potrzeby tej sekcji „wartość dodaną z tytułu zaangażowania Unii Europejskiej” należy rozumieć jako wartość wynikającą z unijnej interwencji, wykraczającą poza wartość, która zostałaby wytworzona przez same państwa członkowskie.*

Przyczyny działania na poziomie unijnym (*ex ante*)

Porozumienie BBNJ przewiduje obowiązek wstępnej kontroli i oceny wpływu planowanej działalności na obszarach znajdujących się poza jurysdykcją krajową. Ponadto określono w nim ramy regulujące działalność związaną z morskimi zasobami genetycznymi oraz zawarto ustalenia dotyczące wymiany informacji i podziału korzyści związanych z wykorzystaniem morskich zasobów genetycznych. Zharmonizowane podejście unijne ma kluczowe znaczenie dla stworzenia równych

warunków działania dla zainteresowanych stron działających w UE. Celem dyrektywy jest określenie ram jednolitego wdrażania porozumienia BBNJ w UE oraz uniknięcie wybierania sądu ze względu na możliwość korzystniejszego rozstrzygnięcia sprawy (ang. *forum-shopping*) w UE, co doprowadzi do szybszego wydawania pozwoleń i uproszczenia procedur administracyjnych.

Oczekiwana unijna wartość dodana (*ex post*):

zapewnienie, aby naukowcy z UE, zwłaszcza pracujący w funkcjonujących w całej UE zespołach zajmujących się morskimi zasobami genetycznymi z obszarów znajdujących się poza jurysdykcją krajową, nie ponosili niepotrzebnych obciążeń prawnych mogących wynikać z nierównomiernego wdrażania zobowiązań międzynarodowych wynikających z porozumienia BBNJ;

zapewnienie spójności między wdrażaniem protokołu z Nagoi do Konwencji o różnorodności biologicznej a postanowieniami porozumienia BBNJ dotyczącymi morskich zasobów genetycznych;

zapewnienie spójności między obowiązkami regulującymi przeprowadzanie ocen oddziaływania na środowisko w odniesieniu do działalności prowadzonej na wodach UE, zgodnie z dyrektywą OOS i innymi odpowiednimi przepisami prawa UE oraz na mocy porozumienia BBNJ; oraz

zapewnienie spójności porozumienia wykonawczego BBNJ z unijnym prawem ochrony środowiska.

1.5.3. *Główne wnioski wyciągnięte z podobnych działań*

Nie dotyczy

1.5.4. *Spójność z wieloletnimi ramami finansowymi oraz możliwa synergia z innymi właściwymi instrumentami*

Proponowana dyrektywa w sprawie ochrony i zrównoważonego wykorzystywania morskiej różnorodności biologicznej na obszarach znajdujących się poza jurysdykcją krajową jest zgodna z komunikatem w sprawie Europejskiego Zielonego Ładu, w którym w ramach celu „Ochrona i odbudowa ekosystemów i bioróżnorodności” wyraźnie stwierdzono, że: „[c]entralną rolę w ograniczaniu różnego rodzaju zapotrzebowania na zasoby gruntowe w UE i przeciwdziałaniu zmianie klimatu ma do odegrania zrównoważona niebieska gospodarka”. Jest to również spójne z unijną strategią na rzecz bioróżnorodności 2030, do których należy m.in. przywrócenie dobrego stanu środowiska ekosystemów morskich.

Ponadto zgodnie z wytycznymi politycznymi na następną kadencję Komisji Europejskiej (2024–2029) zrównoważony rozwój oceanów jest podstawą priorytetu „Troska o jakość życia: bezpieczeństwo żywnościowe, woda i przyroda”. Proponowana dyrektywa będzie również częścią europejskiego paktu na rzecz oceanów, który skoncentruje się m.in. na zapewnieniu dobrego zarządzania oceanami i zrównoważoności oceanów.

Cele niniejszego wniosku są wspierane za pośrednictwem wieloletnich ram finansowych, w których położono duży nacisk na finansowanie działalności zmierzającej do ochrony środowiska.

1.5.5. Ocena różnych dostępnych możliwości finansowania, w tym możliwości przegrupowania środków

Niniejszy wniosek ogranicza się do ścisłej transpozycji zobowiązań wynikających z porozumienia BBNJ dotyczących ocen oddziaływania na środowisko, morskich zasobów genetycznych i niektórych elementów obowiązków w zakresie morskich obszarów chronionych, które odzwierciedlają istniejące zobowiązania państw członkowskich wynikające z przepisów unijnych albo innych przepisów międzynarodowych.

W szczególności państwa członkowskie posiadają już ustanowione ramy regulujące przeprowadzanie ocen oddziaływania na środowisko wynikające ze zobowiązań dotyczących dyrektywy OOS, konwencji z Espoo i konwencji z Aarhus. W związku z tym szacuje się, że skutki administracyjne i koszty administracyjne będą znikome lub umiarkowane, ponieważ większość niezbędnych struktur i zasad została już wprowadzona.

Państwa członkowskie poniosą koszty ograniczone do kosztów przyjęcia środków prawnych, politycznych lub administracyjnych wdrażających nowe obowiązki dotyczące morskich zasobów genetycznych, by zapewnić przestrzeganie obowiązków w zakresie przekazywania informacji o morskich zasobach genetycznych do systemu wymiany informacji BBNJ oraz wymagania od użytkowników umieszczenia próbek i informacji cyfrowej o sekwencjach DNA w publicznie dostępnych bazach danych i repozytoriach. Koszty te będą w dużej mierze zależeć od rodzaju środków, które państwa członkowskie podejmą, i trudno jest na tym etapie określić ich wysokość. Jeżeli chodzi o zasoby ludzkie, państwa członkowskie ustanowiły właściwe organy krajowe ds. dostępu i podziału korzyści, które mogą również realizować zadania niezbędne do egzekwowania środków związanych z morskimi zasobami genetycznymi. Jeżeli ostateczny projekt dyrektywy obejmie dodatkowe zadania w zakresie monitorowania, w państwach członkowskich mogą być potrzebne dodatkowe zasoby (np. szkolenie personelu właściwych organów lub zatrudnienie większej liczby pracowników). Jeżeli chodzi o aspekt cyfrowy, państwa członkowskie mogą ponosić inne koszty administracyjne, jeżeli zdecydują się na stworzenie narzędzi informatycznych opracowanych specjalnie na potrzeby przekazywania informacji do systemu wymiany informacji. Ewentualnie można by zbadać możliwość korzystania z istniejącej unijnej platformy informatycznej.

Poniżej opisano koszty ponoszone przez Komisję w związku z wdrożeniem obowiązków związanych z morskimi zasobami genetycznymi wynikających z niniejszego wniosku.

Jeżeli dyrektywa nie ustanawia żadnych grup ani komitetów technicznych, w ramach prac prowadzonych na rzecz grupy ekspertów UE ds. dostępu i podziału korzyści ustanowionej na mocy unijnego rozporządzenia w sprawie dostępu i podziału korzyści można by zorganizować spotkania z właściwymi organami i ekspertami państw członkowskich, gromadzenie informacji i wszelkie inne prace niezbędne do monitorowania postępów we wdrażaniu dyrektywy. Jeżeli chodzi o zasoby ludzkie, monitorowanie mogłoby być prowadzone przez obecny personel już pracujący nad kwestiami związanymi z dostępem i podziałem korzyści albo BBNJ.

Wymiar cyfrowy: Jeżeli system wymiany informacji BBNJ nie obsługuje pełnej wymiany danych między zainteresowanymi stronami zgodnie z przepisami krajowymi, państwa członkowskie mogą potrzebować lokalnego systemu lub KE

może być zmuszona do opracowania lub rozszerzenia istniejącej platformy informatycznej lub narzędzia sprawozdawczego: Komisja może ponieść pewne koszty związane z wdrożeniem niezbędnych dostosowań w celu dostosowania takiej platformy (lub narzędzia) do celów dyrektywy. Na tym etapie oszacowanie kosztów nie jest możliwe. Dalsza ocena z udziałem ekspertów ds. IT zostanie przeprowadzona po przedstawieniu bardziej szczegółowych informacji na temat systemu wymiany informacji BBNJ i obowiązków sprawozdawczych oraz jeżeli państwa członkowskie wyrażą zainteresowanie wspólną platformą lub wspólnym narzędziem.

Wdrożenie wniosku będzie monitorowane przez dwa departamenty Komisji: Dyрекcję Generalną ds. Środowiska oraz Dyрекcję Generalną ds. Gospodarki Morskiej i Rybołówstwa.

1.6. Czas trwania wniosku/inicjatywy i jego/jej wpływu finansowego

Ograniczony czas trwania

- Czas trwania wniosku/inicjatywy: od [DD/MM]RRRR r. do [DD/MM]RRRR r.
- Czas trwania wpływu finansowego: od RRRR r. do RRRR r. w odniesieniu do środków na zobowiązania oraz od RRRR r. do RRRR r. w odniesieniu do środków na płatności.

Nieograniczony czas trwania

- Wprowadzenie w życie z okresem rozruchu od 2025 r.
- po którym następuje faza operacyjna.

1.7. Planowane metody wykonania budżetu²³

Bezpośrednie zarządzanie przez Komisję

- w ramach jej służb, w tym za pośrednictwem jej pracowników w delegaturach Unii
- przez agencje wykonawcze

Zarządzanie dzielone z państwami członkowskimi

Zarządzanie pośrednie przez przekazanie zadań związanych z wykonaniem budżetu:

- państwom trzecim lub organom przez nie wyznaczonym
- organizacjom międzynarodowym i ich agencjom (wyszczególnić)
- Europejskiemu Bankowi Inwestycyjnemu i Europejskiemu Funduszowi Inwestycyjnemu
- organom, o których mowa w art. 70 i 71 rozporządzenia finansowego
- organom prawa publicznego
- podmiotom podlegającym prawu prywatnemu, które świadczą usługi użyteczności publicznej, w zakresie, w jakim są im zapewnione odpowiednie gwarancje finansowe
- podmiotom podlegającym prawu prywatnemu państwa członkowskiego, którym powierzono realizację partnerstwa publiczno-prywatnego i zapewniono odpowiednie gwarancje finansowe
- podmiotom lub osobom odpowiedzialnym za wykonanie określonych działań w dziedzinie wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa na mocy tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej oraz określonym we właściwym podstawowym akcie prawnym
- podmiotom mającym siedzibę w państwie członkowskim, podlegającym prawu prywatnemu państwa członkowskiego lub prawu Unii i kwalifikującym się, zgodnie z przepisami sektorowymi, do powierzenia im wykonywania środków

²³ Szczegóły dotyczące metod wykonania budżetu oraz odniesienia do rozporządzenia finansowego znajdują się na stronie BUDGpedia: <https://myintracomm.ec.europa.eu/corp/budget/financial-rules/budget-implementation/Pages/implementation-methods.aspx>.

finansowych Unii lub gwarancji budżetowych, w zakresie, w jakim podmioty te są kontrolowane przez podmioty prawa publicznego lub podmioty podlegające prawu prywatnemu świadczące usługi użyteczności publicznej, a także posiadają odpowiednie gwarancje finansowe w formie odpowiedzialności solidarnej organów kontrolnych lub równoważne gwarancje finansowe, które mogą być ograniczone, w odniesieniu do każdego działania, do maksymalnej kwoty wsparcia Unii.

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości

Określić częstotliwość i warunki

Najpóźniej pięć lat po wejściu w życie dyrektywy Komisja jest obowiązana przedłożyć Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie oceniające, w jakim zakresie państwa członkowskie wdrożyły środki niezbędne do zapewnienia zgodności z dyrektywą.

Najpóźniej osiem lat po wejściu w życie dyrektywy Komisja musi przeprowadzić ocenę skutków dyrektywy [uwzględniając również wszelkie zmiany w ramach porozumienia BBNJ] i przedłożyć sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie. W razie potrzeby sprawozdaniu temu towarzyszyć musi wniosek ustawodawczy.

2.2. System zarządzania i kontroli

2.2.1. Uzasadnienie dla proponowanych metod wykonania budżetu, mechanizmów finansowania wykonania, sposobów dokonywania płatności i strategii kontroli

Nie dotyczy

2.2.2. Informacje dotyczące zidentyfikowanego ryzyka i systemów kontroli wewnętrznej ustanowionych w celu jego ograniczenia

Na tym etapie nie zidentyfikowano żadnych szczególnych rodzajów ryzyka.

2.2.3. Oszacowanie i uzasadnienie efektywności kosztowej kontroli (relacja kosztów kontroli do wartości zarządzanych funduszy powiązanych) oraz ocena prawdopodobnego ryzyka błędu (przy płatności i przy zamykaniu)

Nie dotyczy

2.3. Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom

Nie dotyczy

3. SZACUNKOWY WPLYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

3.1. Działy wieloletnich ram finansowych i linie budżetowe po stronie wydatków, na które wniosek/inicjatywa ma wpływ

- Istniejące linie budżetowe

Według działów wieloletnich ram finansowych i linii budżetowych

Dział wieloletnich ram finansowych	Linia budżetowa	Rodzaj środków	Wkład			
	Numer	Zróżn. / niezróżn. ²⁴	państw EFTA ²⁵	krajów kandydujących i potencjalnych kandydatów ²⁶	innych państw trzecich	pochodzący z pozostałych dochodów przeznaczonych na określony cel
		Zróżn.	NIE	NIE	NIE	NIE
7	Europejska administracja publiczna	Zróżn.	NIE	NIE	NIE	NIE

- Proponowane nowe linie budżetowe

Według działów wieloletnich ram finansowych i linii budżetowych

Dział wieloletnich ram finansowych	Linia budżetowa	Rodzaj środków	Wkład			
	Numer	Zróżn. / niezróżn.	państw EFTA	krajów kandydujących i potencjalnych kandydatów	innych państw trzecich	pochodzący z pozostałych dochodów przeznaczonych na określony cel

²⁴ Środki zróżnicowane/środki niezróżnicowane.

²⁵ EFTA: Europejskie Stowarzyszenie Wolnego Handlu.

²⁶ Kraje kandydujące oraz, w stosownych przypadkach, potencjalni kandydaci z Bałkanów Zachodnich.

3.2. Szacunkowy wpływ finansowy wniosku na środki

3.2.1. Podsumowanie szacunkowego wpływu na środki operacyjne

- Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych
- Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych, jak określono poniżej

3.2.1.1. Środki z uchwalonego budżetu

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Dział wieloletnich ram finansowych		Numer					
Dyrekcja Generalna: <.....>			Rok	Rok	Rok	Rok	OGÓŁEM WRF 2021–2027
			2024	2025	2026	2027	
Środki operacyjne							
Linia budżetowa	Środki na zobowiązania	(1a)					0,000
	Środki płatności	(2a)					0,000
Linia budżetowa	Środki na zobowiązania	(1b)					0,000
	Środki płatności	(2b)					0,000
Środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy ²⁷							
Linia budżetowa		(3)					0,000
OGÓŁEM środki dla Dyrekcji Generalnej <.....>	Środki na zobowiązania	=1a+1b+3	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
	Środki płatności	=2a+2b+3	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000

²⁷ Wsparcie techniczne lub administracyjne oraz wydatki na wsparcie realizacji programów lub działań UE (dawne linie „BA”), pośrednie badania naukowe, bezpośrednie badania naukowe.

Tabela obowiązkowa

			Rok	Rok	Rok	Rok	OGÓŁEM WRF 2021–2027
			2024	2025	2026	2027	
OGÓŁEM środki operacyjne	Środki na zobowiązania	(4)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
	Środki na płatności	(5)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
OGÓŁEM środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy		(6)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
OGÓŁEM środki na DZIAŁ <....> wieloletnich ram finansowych	Środki na zobowiązania	=4+6	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
	Środki na płatności	=5+6	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000

			Rok	Rok	Rok	Rok	OGÓŁEM WRF 2021– 2027
			2024	2025	2026	2027	
• OGÓŁEM środki operacyjne (wszystkie działy operacyjne)	Środki na zobowiązania	(4)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
	Środki na płatności	(5)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
• OGÓŁEM środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy (wszystkie działy operacyjne)		(6)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
OGÓŁEM środki na DZIAŁY od 1 do 6 wieloletnich ram finansowych (kwota referencyjna)	Środki na zobowiązania	=4+6	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
	Środki na płatności	=5+6	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000

Dział wieloletnich ram finansowych	7	„Wydatki administracyjne” ²⁸
---	----------	---

Dyrekcja Generalna: MARE		Rok 2024	Rok 2025	Rok 2026	Rok 2027	OGÓŁEM WRF 2021– 2027
• Zasoby ludzkie		0,000	0,188	0,188	0,188	0,564
• Pozostałe wydatki administracyjne		0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
OGÓŁEM DG MARE	Środki	0,000	0,188	0,188	0,188	0,564

Dyrekcja Generalna: ENV		Rok 2024	Rok 2025	Rok 2026	Rok 2027	OGÓŁEM WRF 2021– 2027
• Zasoby ludzkie		0,000	0,188	0,188	0,188	0,564
• Pozostałe wydatki administracyjne		0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
OGÓŁEM DG ENV	Środki	0,000	0,188	0,188	0,188	0,564

OGÓŁEM środki na DZIAŁ 7 wieloletnich ram finansowych	(Środki na zobowiązania ogółem = środki na płatności ogółem)	0,000	0,376	0,376	0,376	1,128
--	--	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

		Rok 2024	Rok 2025	Rok 2026	Rok 2027	OGÓŁEM WRF 2021– 2027
OGÓŁEM środki na DZIAŁY od 1 do 7	Środki na zobowiązania	0,000	0,376	0,376	0,376	1,128

²⁸

Niezbędne środki należy określić na podstawie danych dotyczących średnich rocznych kosztów, dostępnych na odpowiedniej stronie internetowej BUDGpedia.

wieloletnich ram finansowych	Środki na płatności	0,000	0,376	0,376	0,376	1,128
------------------------------	---------------------	-------	-------	-------	-------	-------

3.2.2. Szacowany produkt finansowany ze środków operacyjnych (nie wypełniać w przypadku agencji zdecentralizowanych)

Środki na zobowiązania w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Określić cele i produkty ↓			Rok 2024		Rok 2025		Rok 2026		Rok 2027		Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. sekcja 1.6)						OGÓLEM		
	PRODUKT																		
	Rodzaj ²⁹	Średni koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba ogółem
CEL SZCZEGÓŁOWY nr 1 ³⁰																			
- Produkt																			
- Produkt																			
- Produkt																			
Cel szczegółowy nr 1 – suma częściowa																			

²⁹ Produkty odnoszą się do produktów i usług, które mają zostać zapewnione (np. liczba sfinansowanych wymian studentów, liczba kilometrów zbudowanych dróg itp.).

³⁰ Zgodnie z opisem w sekcji 1.3.2. „Cel(e) szczegółowy(-e)”.

CEL SZCZEGÓŁOWY nr 2																		
- Produkt																		
Cel szczegółowy nr 2 – suma cząstkowa																		
OGÓLEM																		

3.2.3. Podsumowanie szacunkowego wpływu na środki administracyjne

- Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych
- Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych, jak określono poniżej

3.2.3.1. Środki z uchwalonego budżetu

ZATWIERDZONE ŚRODKI	Rok	Rok	Rok	Rok	OGÓŁEM 2021–2027
	2024	2025	2026	2027	
DZIAŁ 7					
Zasoby ludzkie	0,000	0,376	0,376	0,376	1,128
Pozostałe wydatki administracyjne	0,000				
Suma częściowa DZIAŁ 7	0,000	0,376	0,376	0,376	1,128
Poza DZIAŁEM 7					
Zasoby ludzkie	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Pozostałe wydatki o charakterze administracyjnym	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Suma częściowa poza DZIAŁEM 7	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
OGÓŁEM	0,000	0,376	0,376	0,376	1,128

3.2.4. Szacowane zapotrzebowanie na zasoby ludzkie

- Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich
- Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich, jak określono poniżej

3.2.4.1. Finansowane z uchwalonego budżetu

Wartości szacunkowe należy wyrazić w ekwiwalentach pełnego czasu pracy (EPC)³¹

ZATWIERDZONE ŚRODKI	Rok 2024	Rok 2025	Rok 2026	Rok 2027
• Stanowiska przewidziane w planie zatrudnienia (stanowiska urzędników i pracowników zatrudnionych na czas określony)				
20 01 02 01 (w centrali i w biurach przedstawicielstw Komisji)	0	2	2	2
20 01 02 03 (w delegaturach UE)	0	0	0	0
01 01 01 01 (pośrednie badania naukowe)	0	0	0	0
01 01 01 11 (bezpośrednie badania naukowe)	0	0	0	0
Inna linia budżetowa (określić)	0	0	0	0
• Personel zewnętrzny (w EPC)				
20 02 01 (CA, SNE z globalnej koperty finansowej)	0	0	0	0
20 02 03 (CA, LA, SNE i JPD w delegaturach UE)	0	0	0	0

³¹ Proszę określić w tabeli poniżej, ile EPC w ramach wskazanej liczby jest już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub może zostać przesuniętych w ramach Państwa dyrekcji generalnej oraz jakie są Państwa potrzeby netto.

Linia budżetowa na wsparcie adm. [XX.01.YY.YY]	- w centrali	0	0	0	0
	- w delegaturach UE	0	0	0	0
01 01 01 02 (CA, SNE – pośrednie badania naukowe)		0	0	0	0
01 01 01 12 (CA, SNE – bezpośrednie badania naukowe)		0	0	0	0
Inna linia budżetowa (określić) – dział 7		0	0	0	0
Inna linia budżetowa (określić) – poza działem 7		0	0	0	0
OGÓLEM		0	2	2	2

Z uwagi na ogólną napiętą sytuację w ramach działu 7, zarówno pod względem personelu, jak i poziomu środków, potrzeby w zakresie zasobów ludzkich zostaną pokryte przez personel dyrekcji generalnej już przydzielony na zarządzanie tym działaniem lub przesunięty w ramach dyrekcji generalnej lub innych służb Komisji.

Personel niezbędny do wdrożenia wniosku (w EPC):

	Personel już pracujący w służbach Komisji	Personel dodatkowy		
		Finansowany z działu 7 lub ze środków „Badania naukowe”	Finansowany z linii BA	Finansowany z opłat
Stanowiska w planie zatrudnienia	2		Nie dotyczy	
Personel zewnętrzny (CA, SNE, INT)				

Opis zadań do wykonania:

Urzednicy i pracownicy zatrudnieni na czas określony	Urzednicy i pracownicy zatrudnieni na czas określony będą monitorować wdrażanie dyrektywy, aby koordynować swoje działania z właściwym organem państw członkowskich UE.
Personel zewnętrzny	

3.2.5. Przegląd szacowanego wpływu na inwestycje związane z technologiami cyfrowymi

Obowiązkowo w tabeli poniżej: szacowany wpływ wniosku/inicjatywy na inwestycje związane z technologiami cyfrowymi.

W wyjątkowych przypadkach, jeżeli wymaga tego realizacja wniosku/inicjatywy, we wskazanym wierszu należy podać środki z działu 7.

Środki z działów 1–6 należy podać w wierszu „Wydatki na IT wynikające z realizacji polityki tytułem programów operacyjnych”. Wydatki te odnoszą się do

budżetu operacyjnego na ponowne wykorzystanie / zakup / rozwój platform / narzędzi informatycznych bezpośrednio związanych z realizacją inicjatywy oraz powiązanych z nimi inwestycji (np. licencje, badania, przechowywanie danych). Informacje podane w tej tabeli powinny zgadzać się z informacjami przedstawionymi w sekcji 4 „Wymiar cyfrowy”.

OGÓŁEM środki na IT i technologie cyfrowe	Rok 2024	Rok 2025	Rok 2026	Rok 2027	OGÓŁEM WRF 2021–2027
DZIAŁ 7					
Wydatki na IT (ponoszone przez organizację)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Suma cząstkowa DZIAŁ 7	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Poza DZIAŁEM 7					
Wydatki na IT wynikające z realizacji polityki tytułem programów operacyjnych	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Suma cząstkowa poza DZIAŁEM 7	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
OGÓŁEM	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000

3.2.6. Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi

Wniosek/inicjatywa:

- może zostać w pełni sfinansowany(-a) przez przegrupowanie środków w ramach odpowiedniego działu wieloletnich ram finansowych (WRF)
- wymaga zastosowania nieprzydzielonego marginesu środków w ramach odpowiedniego działu WRF lub zastosowania specjalnych instrumentów zdefiniowanych w rozporządzeniu w sprawie WRF
- wymaga rewizji WRF

3.2.7. Udział osób trzecich w finansowaniu

Wniosek/inicjatywa:

- nie przewiduje współfinansowania ze strony osób trzecich
- przewiduje współfinansowanie ze strony osób trzecich zgodnie z poniższymi szacunkami:

środki w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

	Rok 2024	Rok 2025	Rok 2026	Rok 2027	Ogółem
Określić organ współfinansujący					
OGÓŁEM środki objęte współfinansowaniem					

3.3. Szacunkowy wpływ na dochody

- Wniosek/inicjatywa nie ma wpływu finansowego na dochody
- Wniosek/inicjatywa ma wpływ finansowy określony poniżej:

- wpływ na zasoby własne
- wpływ na dochody inne
- Wskazać, czy dochody są przypisane do linii budżetowej po stronie wydatków

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Linia budżetowa po stronie dochodów	Środki zapisane w budżecie na bieżący rok budżetowy	Wpływ wniosku/inicjatywy ³²			
		Rok 2024	Rok 2025	Rok 2026	Rok 2027
Artykuł ...					

4. WYMIAR CYFROWY

4.1. Wymogi cyfrowe

Odniesienie do wymogu	Opis wymogu	Podmiot, którego dotyczy wymóg lub na który wymóg ten ma wpływ	Procesy ogólne	Kategoria
Art. 5	Zgodnie z Konwencją Narodów Zjednoczonych o prawie morza państwa członkowskie zapewniają, aby pobieranie <i>in situ</i> morskich zasobów genetycznych prowadzono z należyтым poszanowaniem praw i prawnie uzasadnionych interesów państw nadbrzeżnych na obszarach podlegających ich jurysdykcji krajowej oraz z należyтым poszanowaniem interesów innych państw na obszarach znajdujących się poza jurysdykcją krajową. W tym celu państwa członkowskie	Państwa członkowskie	Gromadzenie danych	Dane; Rozwiązania cyfrowe

³² W przypadku tradycyjnych zasobów własnych (opłaty celne, opłaty wyrównawcze od cukru) należy wskazać kwoty netto, tzn. kwoty brutto po odliczeniu 20 % na poczet kosztów poboru.

	współpracują ze sobą, w razie potrzeby, w tym przy użyciu systemu wymiany informacji BBNJ, w celu wdrożenia przepisów niniejszego rozdziału. Państwa członkowskie współpracują ze sobą, w razie potrzeby, w tym przy użyciu systemu wymiany informacji BBNJ, w celu wdrożenia przepisów tego rozdziału.			
Art. 6	Obowiązek przekazywania pewnych informacji/danych do systemu wymiany informacji BBNJ. Państwa członkowskie UE będą musiały wskazać, kto musi dokonać takiego powiadomienia: najprawdopodobniej główni naukowcy odpowiedzialni za projekt badawczy.	Właściwe organy państw członkowskich System wymiany informacji BBNJ Państwa członkowskie	Powiadomienie	Dane; Rozwiązania cyfrowe; Cyfrowe usługi publiczne
Art. 7	Obowiązek przekazywania właściwemu organowi potwierdzeń umieszczenia próbek i danych przez osoby prawne i fizyczne wykorzystujące morskie zasoby genetyczne z obszarów znajdujących się poza jurysdykcją krajową.	Osoby prawne i fizyczne Właściwe organy państw członkowskich Państwa członkowskie	Powiadomienie	Dane; Rozwiązania cyfrowe
Objęty zakresem systemu wymiany informacji BBNJ				
Art. 8	W przypadku działalności, w odniesieniu do której ocenę oddziaływania na środowisko przeprowadzono zgodnie z wymogami innych	Ogół społeczeństwa Państwa członkowskie	Publikacja, zarządzanie danymi	Dane; Rozwiązania cyfrowe; Cyfrowe usługi

	odpowiednich instrumentów lub ram prawnych lub w przypadku gdy ocenę tę przeprowadziły odpowiednie organy światowe, regionalne, subregionalne lub sektorowe – obowiązek, by państwa członkowskie publikowały sprawozdanie z oceny oddziaływania na środowisko w systemie wymiany informacji BBNJ i udostępniały odpowiednie informacje.			publiczne
Art. 9	Obowiązek publikacji decyzji w sprawie wstępnej kontroli	Właściwy organ Ogół społeczeństwa	Publikacja	Dane; Rozwiązania cyfrowe; Cyfrowe usługi publiczne
Art. 10	Ocena oddziaływania na środowisko: ustalanie zakresu i sprawozdawczość	Właściwy organ Państwa członkowskie	Gromadzenie danych	Dane
Art. 11	Obowiązek informowania społeczeństwa i konsultowania się z jego przedstawicielami na temat planowanej działalności i oceny oddziaływania na środowisko	Państwa członkowskie Ogół społeczeństwa	Publikacja	Dane
Art. 12	Obowiązek informowania ogółu społeczeństwa o decyzjach o zezwoleniu lub odmowie wydania zezwolenia na prowadzenie planowanej działalności	Państwa członkowskie Ogół społeczeństwa	Publikacja	Dane
Art. 13	Obowiązek informowania o znaczących i szkodliwych zmianach w środowisku morskim wywołanych przez działalność, na którą wydano zezwolenie,	Państwa członkowskie Ogół społeczeństwa	Publikacja	Dane

	i których nie przewidziano podczas oddziaływania na środowisko			
--	--	--	--	--

4.2. Dane

Rodzaj danych	Odniesienie do wymogu/wymogów	Normy lub specyfikacje (stosownie do przypadku)
Informacje na temat projektów badawczych	Art. 6 ust. 1; art. 6 ust. 2, art. 6 ust. 3, art. 6 ust. 4	
Morskie zasoby genetyczne i informacja cyfrowa o sekwencjach DNA	Art. 6 ust. 6, art. 6 ust. 5	
Informacje na temat wykorzystania morskich zasobów genetycznych	Art. 6 ust. 7	
Potwierdzenie umieszczenia próbek i danych	Art. 7	
Sprawozdanie z oceny oddziaływania na środowisko, planowana działalność i decyzje	Art. 8, art. 9, art. 10, art. 11	
Wynik konsultacji	Art. 12	
Szkody wyrządzone w środowisku naturalnym w wyniku działalności, na którą wydano zezwolenie	Art. 13	

Powiązanie z europejską strategią w zakresie danych

Wyjaśnić, w jaki sposób wymogi te są zgodne z europejską strategią w zakresie danych.

We wniosku ustanowiono obowiązek publikowania odpowiednich informacji jako otwartych danych w ramach dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1024, która wspiera wykorzystywanie otwartych danych pochodzących od organów sektora publicznego i przedsiębiorstw publicznych. Informacje poufne są gromadzone na podstawie klauzul poufności, w tym praw własności intelektualnej.

Powiązanie z zasadą jednorazowości

Wyjaśnić, w jaki sposób uwzględniono zasadę jednorazowości i w jaki sposób zbadano możliwość ponownego wykorzystania istniejących danych.

Art. 6 ust. 1 wymaga, aby informacje gromadzone na podstawie tego artykułu były skoordynowane z innymi systemami powiadamiania przewidzianymi w innych przepisach Unii.

Wyjaśnić, w jaki sposób nowo utworzone dane są możliwe do znalezienia, dostępne, interoperacyjne i nadające się do ponownego wykorzystania oraz spełniają normy wysokiej jakości.

Ponieważ wniosek opiera się na mechanizmie BBNJ, zakładamy, że zapewni on spełnienie tego wymogu.

Przepływ danych

Rodzaj danych	Odniesienia do wymogów	Podmiot dostarczający dane	Podmiot otrzymujący dane	Czynnik uruchamiający wymianę danych	Częstotliwość (jeżeli dotyczy)
<p>Informacje na temat projektów badawczych, w tym:</p> <ul style="list-style-type: none"> znormalizowany identyfikator partii „BBNJ”, morskie zasoby genetyczne i informacja cyfrowa o sekwencjach DNA oraz informacje na temat ich dalszego wykorzystania 	Art. 6	Państwa członkowskie	System wymiany informacji i BBNJ	sześć miesięcy przed pobieraniem <i>in situ</i> morskich zasobów genetycznych z obszarów znajdujących się poza jurysdykcją krajową lub jak najwcześniej przed ich pobraniem:	
<p>umieszczenie znormalizowanego identyfikatora partii „BBNJ”,</p> <p>morskie zasoby genetyczne i informacja cyfrowa o sekwencjach DNA</p>	Art. 7 ust. 1	osoby fizyczne lub prawne	Ogół społeczeństwa	nie później niż trzy lata od rozpoczęcia takiego rodzaju wykorzystania zasobów lub gdy tylko będą	

				one dostępne.	
Potwierdzenie umieszczenia próbek i danych	Art. 7 ust. 2	osoby fizyczne lub prawne	właściwy organ	nie później niż trzy lata od rozpoczęcia takiego rodzaju wykorzystania zasobów lub gdy tylko będą one dostępne.	
Wymiana informacji o umieszczonym znormalizowanym identyfikatorze partii „BBNJ” oraz potwierdzenie umieszczenia zasobu Morskie zasoby genetyczne	Art. 7 ust. 3	Państwa członkowskie	Państwa członkowskie		
Sprawozdanie z oceny oddziaływania na środowisko w tym: <ul style="list-style-type: none"> • decyzja w sprawie wstępnej kontroli (w stosownych przypadkach) • ocena oddziaływania na środowisko 	Art. 8, art. 9 art. 10, art. 11	Państwa członkowskie	Ogół społeczeństwa	Nie określono	
Wyniki konsultacji	Art. 11	Państwa członkowskie	Strony, których to dotyczy	Konsultacje nie mogą trwać mniej niż 30 dni ani dłużej niż 85 dni.	

Decyzje	Art. 12	Państwa członkowskie	Ogół społeczeństwa	Nie określono	
Szkody wyrządzone w środowisku naturalnym w wyniku działalności, na którą wydano zezwolenie	Art. 13	Państwa członkowskie	Ogół społeczeństwa		nie rzadziej niż co trzy lata

--

4.3. Rozwiązania cyfrowe

W odniesieniu do każdego rozwiązania cyfrowego podać odniesienie do dotyczących go wymogów cyfrowych, opis wymaganej funkcjonalności rozwiązania cyfrowego, organ, który będzie za nie odpowiedzialny, oraz inne istotne aspekty, takie jak możliwość ponownego użycia i dostępność. Ponadto należy wyjaśnić, czy rozwiązanie cyfrowe ma na celu wykorzystanie technologii sztucznej inteligencji.

Rozwiązanie cyfrowe	Odniesienia do wymogów	Podstawowa wymagana funkcjonalność	Organ odpowiedzialny	W jaki sposób zapewniana jest dostępność?	W jaki sposób uwzględniono wymóg ponownego wykorzystania?	Wykorzystanie technologii sztucznej inteligencji (stosownie do przypadku)
System wymiany informacji BBNJ	Art. 6, art. 7	Przygotowanie i przekazanie informacji. Kontrola przekazanych informacji. Tworzenie wykazu przekazanych informacji.	ONZ	Nie dotyczy	Nie dotyczy	Nie dotyczy
Platforma cyfrowa,	Art. 6, art. 7	Przygotowanie i przekazanie informacji	Państwo członkowskie lub Komisja	Obecna infrastruktura	do dalszej analizy i oceny	

jeżeli potrzebne są dodatkowe unijne/krajowe elementy danych						
--	--	--	--	--	--	--

W odniesieniu do każdego rozwiązania cyfrowego wyjaśnić, w jaki sposób rozwiązanie cyfrowe spełnia wymogi i obowiązki wynikające z unijnych ram cyberbezpieczeństwa oraz innych mających zastosowanie polityk cyfrowych i aktów ustawodawczych (takich jak eIDAS, jednolity portal cyfrowy itp.).

Rozwiązanie cyfrowe #2

Polityka cyfrowa lub sektorowa (jeżeli mają zastosowanie)	Wyjaśnienie, w jaki sposób te polityki są zgodne
<i>Akt w sprawie sztucznej inteligencji</i>	Nie dotyczy
<i>Ramy UE dotyczące cyberbezpieczeństwa</i>	Ponowne wykorzystanie obecnej infrastruktury
<i>eIDAS</i>	Ponowne wykorzystanie obecnej infrastruktury
<i>Jednolity portal cyfrowy oraz IMI</i>	Nie dotyczy
<i>Inne</i>	

--

4.4. Ocena interoperacyjności

Opisać cyfrową(-e) usługę(-y) publiczną(-e), na którą(-e) mają wpływ wymogi

Cyfrowa usługa publiczna lub kategoria cyfrowych usług publicznych	Opis	Odniesienia do wymogów	Rozwiązania Interoperacyjnej Europy (NIE DOTYCZY)	Inne rozwiązania w zakresie interoperacyjności
Monitorowanie projektów badawczych w dziedzinie	Udzielanie odpowiednich zezwoleń zgodnie z zasadą „nie czyń	wszystkie	//	Do dalszej analizy

biologii morskiej i planowanej działalności oraz rozpowszechnianie związanych z nimi informacji	poważnych szkód”			
---	------------------	--	--	--

Ocena wpływu wymogów na interoperacyjność transgraniczną

Monitorowanie projektów badawczych w dziedzinie biologii morskiej i rozpowszechnianie związanych z nimi informacji

Ocena	Środki	Potencjalne utrzymujące się bariery
Ocena dostosowania do istniejących polityk cyfrowych i sektorowych Proszę wymienić mające zastosowanie polityki cyfrowe i sektorowe.	- Wniosek jest zgodny z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1024, która wspiera wykorzystywanie otwartych danych pochodzących od organów sektora publicznego i przedsiębiorstw publicznych.	
Ocena środków organizacyjnych na rzecz sprawnego transgranicznego świadczenia cyfrowych usług publicznych Proszę wymienić przewidywane środki zarządzania.	- W art. 6 określono środki dotyczące zarządzania danymi - Art. 19 zobowiązuje państwa członkowskie do zapewnienia dostatecznej jakości sprawozdań z oceny oddziaływania na środowisko	- Kryteria zapewniające dostateczną jakość tych sprawozdań powinny zostać zharmonizowane i uzgodnione między państwami członkowskimi, jeżeli system wymiany informacji BBNJ nie zapewni odpowiednich wzorów.
Ocena środków podjętych w celu zapewnienia wspólnego zrozumienia danych Proszę wymienić takie środki.		Środki wykonawcze będą musiały uwzględniać harmonizację danych, którymi zarządzają organy krajowe oraz organy ustanowione zgodnie z ustaleniami międzyinstytucjonalnymi, oprócz istniejących wytycznych dotyczących umów międzynarodowych.
Ocena stosowania wspólnie uzgodnionych		Środki wykonawcze będą musiały uwzględniać interoperacyjność

<p>otwartych specyfikacji i norm technicznych</p> <p>Proszę wymienić takie środki.</p>		<p>techniczną systemów zarządzanych przez organy krajowe oraz organy ustanowione zgodnie z ustaleniami międzyinstytucjonalnymi.</p>
--	--	---

4.5. Środki wspierające cyfrowe wdrażanie

Z uwagi na fakt, że cyfrowe aspekty proponowanej dyrektywy opierają się na istniejącej lub projektowanej platformie informatycznej, nie przewiduje się żadnych środków oprócz szerzenia wiedzy na temat możliwości korzystania z tych platform informatycznych.